LUDAS MATYI

46. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

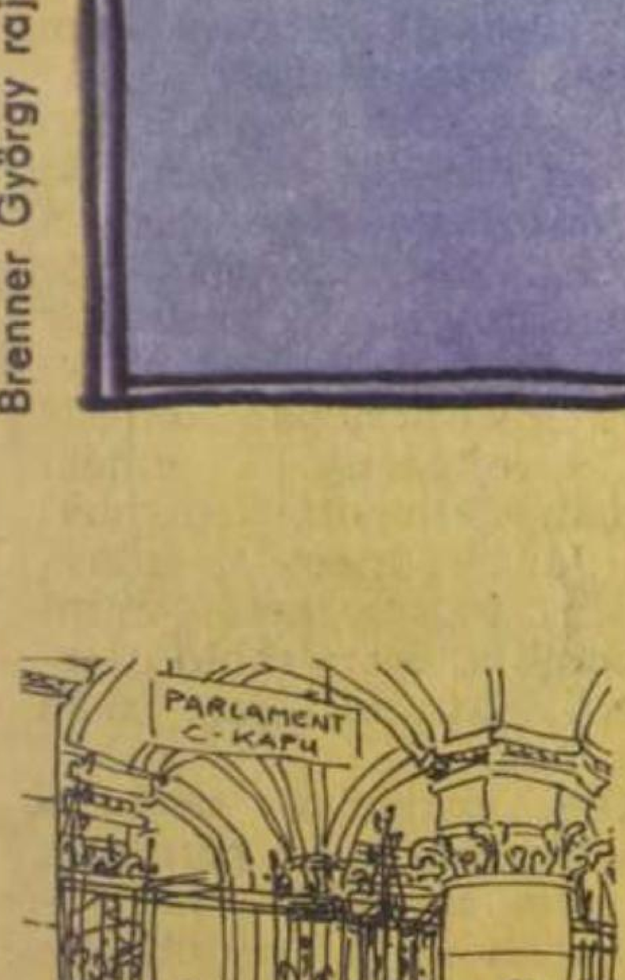
Ára: 5,80 Ft

1990. JANUÁR 31.

Brenner György rajza

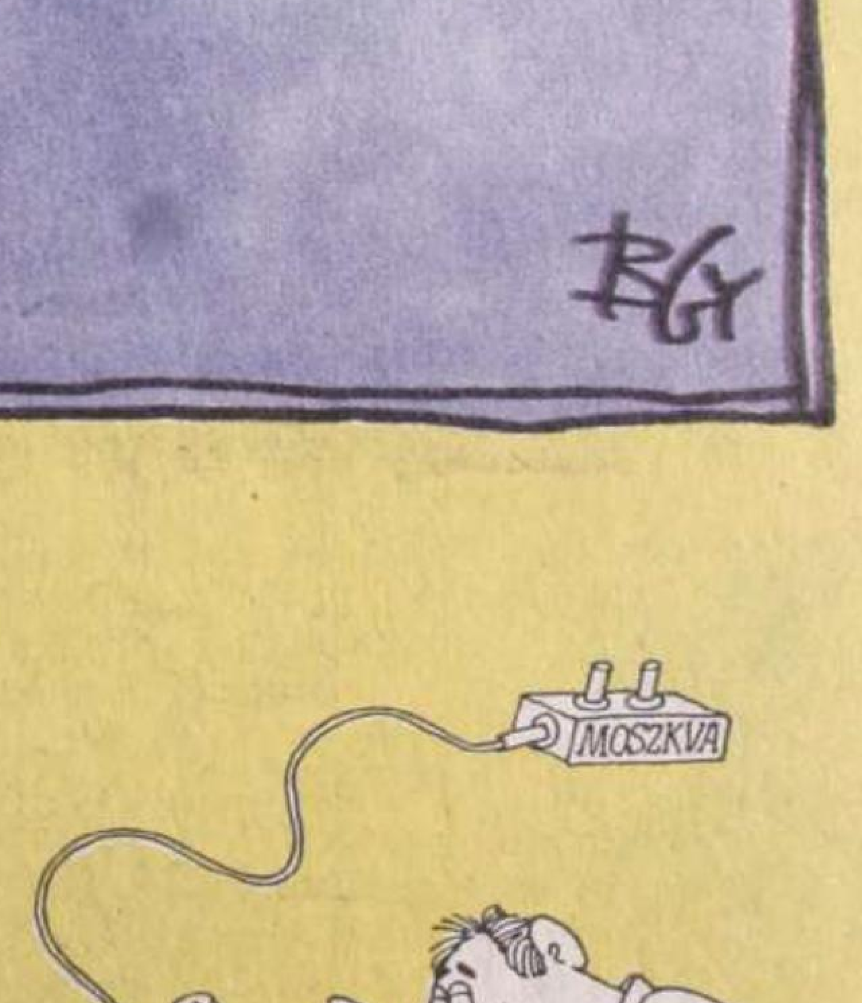
A KIVEZETŐ(?)ÚTON

2. OLDAL

Egy szegény kis választópolgár panasza

MEGINT JŐNEK, KOPOGTATNAK...

4. OLDAL

FALUJÁRÓK

– Megesküsznek, hogy maguknak nincs hasznuk az áremelésekből!?

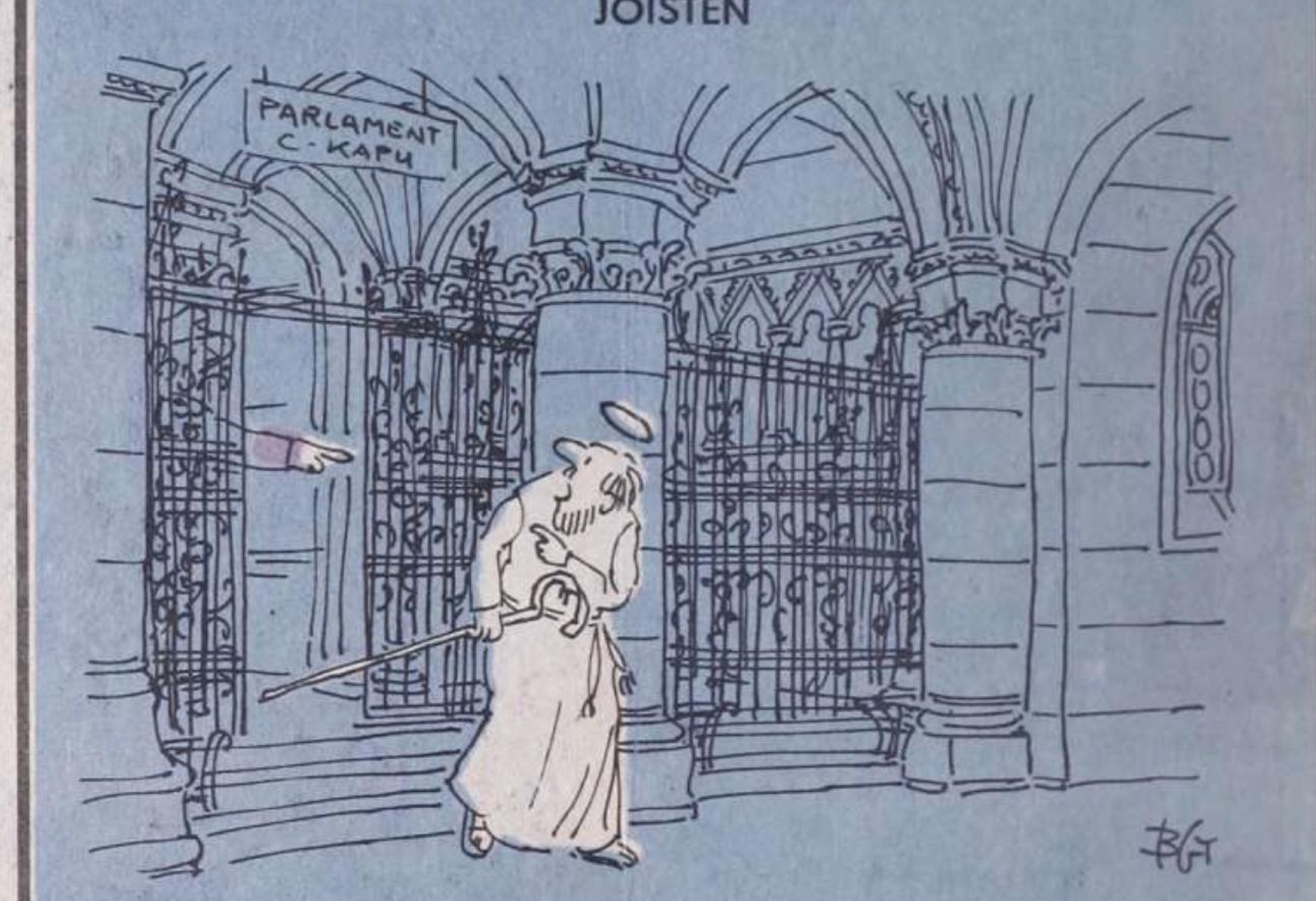
– De március 15-ig végképp eldől, hogy a Petőfi fiú volt vagy lány?

ÍNYENCEK

– Olyan helyre szeretnénk menni, ahol lehet majd épp kitörő forradalmat nézni.

JÓISTEN

– Kár, hogy magyar nyugdíjasnak néztetek, segíteni akartam rajtatok..!

ITT ÁLLUNK A KAPU ELŐTT...

KI MIT LOP?

Panaszkodott az országos rendőrfőkapitány: kértek 411 rendőrstátust, de nem kapták meg. Állítólag ezért nincs rendőr ott, ahol szükség lenne rá. Pedig az új szolgálati szabályzat értelmében minden szükséges esetben intézkedniök kell (eddig nem kellett?), de előtte muszáj köszönni és bemutatkozni. Kivétel: ha már tetőfokán áll a balhé. Mert alaposan megnőtt a bűncselekmények száma, lehallgatásra itt már nincs kapacitás. Különben is, a rendőrfőkapitányság márciustól szervezetileg elkülönül a belügytől. Önálló nagyüzem lesz, mivel az ügyfelek további szaporodására számítanak.

Lassan már senki sem érezheti magát biztonságban. Még Röfi sem. Mert, mint tudják, kirámolták a Nagycsarnok húsraktárát. Egy nappal az áremelés után! A 115 kiló hús értéke mintegy 38 000 forint, ami már önmagában véve is rablás. Érdekes, hogy a bűnözők naprakészebbek, mint az ipar, vagy a kereskedelem, mert míg ez utóbbiak gyakran nem tájékozódnak arról, mi a kelendő, addig az előbbiek tudják, mit kell elvinni. A vízdíjakat is érintő emelés után a ceglédi Csatornázási Vállalattól 300 vízórát loptak el. Nyilván elkél azoknál, akik majd bolondok lesznek hasraütés alapján a vízért fizetni. Tolna megyében sorozatosan betörtek újságpavilonokba, politikai lapokhoz nem nyúltak, csakis drága szexmagazinokat és aktnaptárokat vittek el. Ők is egyfajta húsrablók: kizárólag a jó husikat keresik.

A Nagycsarnok rablói szintén igényesek voltak. Ott helyben feldarabolták a félsertéseket és csakis csontnélküli színhúst vittek el. Miközben a legális bontások nagyon sokszor lehetővé teszik, hogy a hátszínt rostélyosként adják el, a tarjára ráfogják, hogy comb. Csal a szállító: egy magáról meg nem feledkezett kereskedő nem vett át 40 kiló húst, mert az csak 38 kiló 20 deka volt, mire a szállító szemrehányóan megjegyezte, hogy lehet ilyen semmiség miatt ugrálni. Tényleg: mi ez az 1,80 kiló a 115-höz képest? Bár, ha naponta előfordul itt meg ott... Mint ahogy a vevő átverése sem kivételes népünnepély.

Van, aki tüntet, van, aki magában dühöng és van, aki lop. Pénzt kevesebben, mert az kockázatos: másnap már nem ér annyit. A festmény sem jó tipp. A tavalyi nagyarányú műkincslopás tettesei azóta is rejtegetik a vidéki kápolnából ellopott Nepomuki Szent Jánost, mert az könnyebben felismerhető, mint Röfi combja. Okos rabló csarnokba, raktárba jár, nem templomba.

Mindez érthetővé teszi a rendőrfőkapitány panaszát, hogy nem teremtik meg a zsarumelóhoz a minimális anyagi feltételeket sem. Nemcsak a 411 státust nem kapták meg — más kérdés, hogy be tudnák-e tölteni —, hanem 137 gépkocsit is kihúzták az igénylistájukról. Gondolni sem merek rá, hogyan juthatnának mégis hozzá...

Földi Iván

A „REFORM" POLITIKUS

– Nem tudok megszabadulni ettől az átkozott vacaktól!

– Hát ha te nem tudsz, majd én váltok szemléletet!

CHURCHILL, HOL VAGY?

Bizonyos idő után úgy alakult, hogy nagyon kéne már valaki. Egy egyéniség. Aki esetleg fehérebb a szürkénél, vagy legalább másképpen szürke, mint a többiek. Egy markáns figura, aki nem bocsátkozna sóher közéleti snóblikba, hanem az asztal közepére koppintana, bankot kiáltana, felfedné lapjait és besöpörné a nyereséget.

Bizottság alakult e férfiú felderítésére, de nem járt eredménnyel, mert tagjai a második elemitől kezdve politikai vezetők voltak s így semmihez sem értettek.

Megnyertek tehát egy japán céget, amely e megtiszteltetésért hajlandó volt még egy szerényebb összeget is befizetni jenben. A magyar partnert a SZOT egyik vezetője képviselte a komitében, különben leálltak volna a buszok.

— Sir Winston Churchillt javaslom etalonnak — mondta mélyen meghajolva a különítmény vezetője, vastag szemüvegét törölgetve. — Nevezett egyike volt századunk legnagyobb államszemélyiségeinek, azonkívül jubileumát is ünnepeljük. Mindenképpen helyénvaló tehát, hogy az ő paraméterei szolgáljanak zsinórmértékül.

Elővették hát a fóliánsokat és kisütötték, hogy Sir Winston stratégiai intelligenciája, taktikai rugalmassága, szervezőereje, szónoki képessége méltán szolgálhat például. Azonkívül huszártiszt is volt, festőművész és mindennek tetejébe Nobel-díjas író.

És kezdődött a nagy felvonulás. Grófok, bárók, válogatott népzenészek jelentek meg a bizottság színe előtt, de — hajh! — egyikük sem ért el 33,33 %-nál jobb eredményt, ami végtelen szakaszos tizedestörtnek kiváló, de teljesítménynek harmatos.

Ribánszki csak szép volt. Antoniewicz csak okos. Nemeskürty eleinte művelt volt és merész, később már csak művelt. Csurka elfogadhatóan írt, de nagyon rosszul festett. Pozsgay nem ért rá, könyvet írt. „Az Aczélt megedzem."

— Adjuk fel — mondta a SZOT képviselője, aki már többször tárgyalt a kormánnyal s így hajlamos

volt a csüggedésre. — Ebből úgysem lesz semmi.

A bizottság több tagja finoman elmosolyodott, ami japán létükre nem esett nehezükre.

— Mindez csupán a primér teszt volt — mondta a komité hölgytagja, egy álmatag barackvirág, akinek négy dédanyja közül három gésa volt a Nagy Őszibarack Császár udvarában. — A rátermettség próbája csak most következik

Felidézett egy beszélgetést, amely a brit Parlamentben zajlott le a miniszterelnök és valamelyik rámenős képviselőhölgy között.

— Asszonyom, ön elviselhetetlen — mondta Sir Winston, aki nem volt szívbajos.

— Uram, ön részeg — szólt a hölgy, aki mégúgy sem.

— Asszonyom, én reggelre kijózanodom, de ön holnap is elviselhetetlen marad.

— Uram, ha ön lenne a férjem, mérget tennék a teájába.

— Asszonyom, ha ön lenne a feleségem, én azt a teát meg is innám.

A japán szépség itt kecsesen bólogatni kezdett, majd meghajolt, ami arra vallott, hogy sértés következik.

— Minthogy fejlődő országban vagyunk — mondta —, csupán a második replikát adom fel leckéül. Az erre adott válaszból is jól következtethetünk arra, vajon eléggé talpraesett-e a jelöltünk, elég gyorsan forog-e az agya.

A jelöltek egyenként vonultak el előtte és ő valamennyiükre rámosolygott:

— Uram, ha ön lenne a férjem, mérget tennék a teájába.

És akkor bebizonyosodott, hogy létezik magyar egység. Mert valamennyi jelölt egyformán reagált, ugyanazt az egy szót mondta:

— Anyádéba.

A SZOT embere végsőkig elkeseredetten fogalmazta meg a véleményét.

— Abszolúte kilátástalan dolog. A mi jelöltjeink Winston Churchillnek a derekáig sem érnek fel.

A SZOT embere — fennállása óta először — tévedett. A Nagy Brit egyik vívmányát bármelyikük véghezvihette.

Winston Churchill első miniszterelnökségét (1940—45) követően Anglia élelmiszerboltjai előtt évekig álltak sorban az emberek...

Peterdi Pál

HELYCSERE

NOVELLA

Villámlott, mennydörgött, aztán zuhogni kezdett az eső.

— Rögtön csuromvizesek leszünk. Be kéne mennünk egy kapu alá — javasolta Árpád a menyasszonyának. És lementek a kapu alá a harmadik emeleti lakásukból, melynek a menyezetét még mindig nem javította meg a házkezelőség.

IVÓVERSENY

— *Gratulálok. Ön negyvenhét korsó sörrel az első lett.*

— *Köszönöm. Csak a győzniakarás tartotta bennem a lelket, mert egyébként utálom a sört.*

RÖVID SZERELEM

— Drágám, fejezzük be, amit el sem kezdtünk.

KORHELY

— *Béla, reggel négykor jössz haza? Ilyenkor kell lefeküdni?*

— *Még nem fekszem le, csak magamhoz veszek egy kis költőpénzt.*

SZÍNINÖVENDÉK

— Ön hetvenéves fejjel felvételizni akar a Színművészeti Főiskolára?

— Miért? A nagymamaszerepeket is el kell játszani valakinek.

MÚLT

— *Uram, engem a múltam kötelez.*

— *Mire?*

— *Arra, hogy eltitkoljam.*

VISZONTLÁTÁS

— Miért kerestél meg?

— Nézd, mi harminc évvel ezelőtt összevesztünk. Csak azt akarom mondani, hogy még tart a harag.

SZIGORÚ FELESÉG

— *És most elmondom Lajos, hogy miről szabad álmodnod és miről nem.*

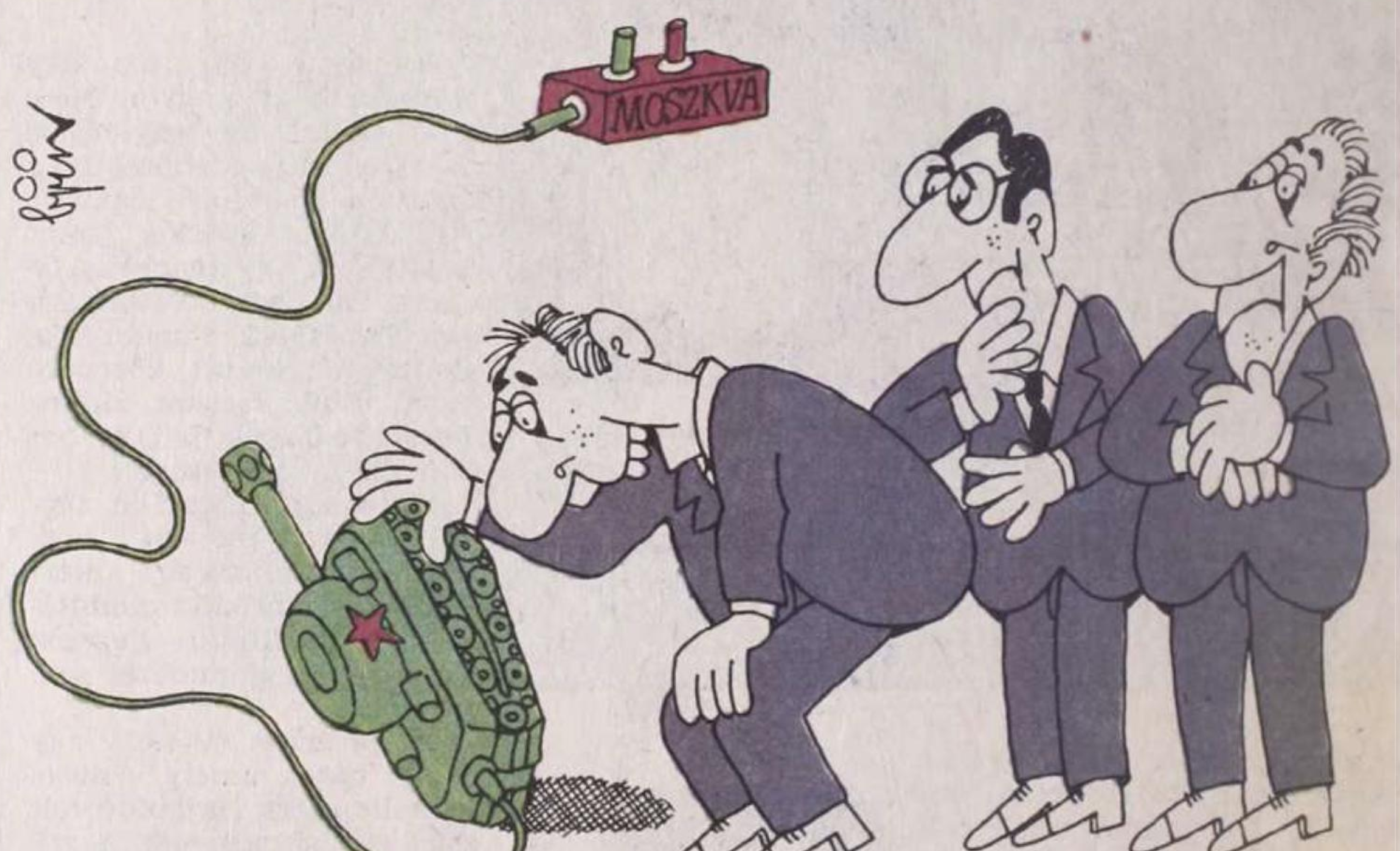
OTTHONI ÍZEK

— Ezt a csodálatos svédasztalt odaadnám egy tányér, anyám főzte köménymagos levesért.

Galambos Szilveszter

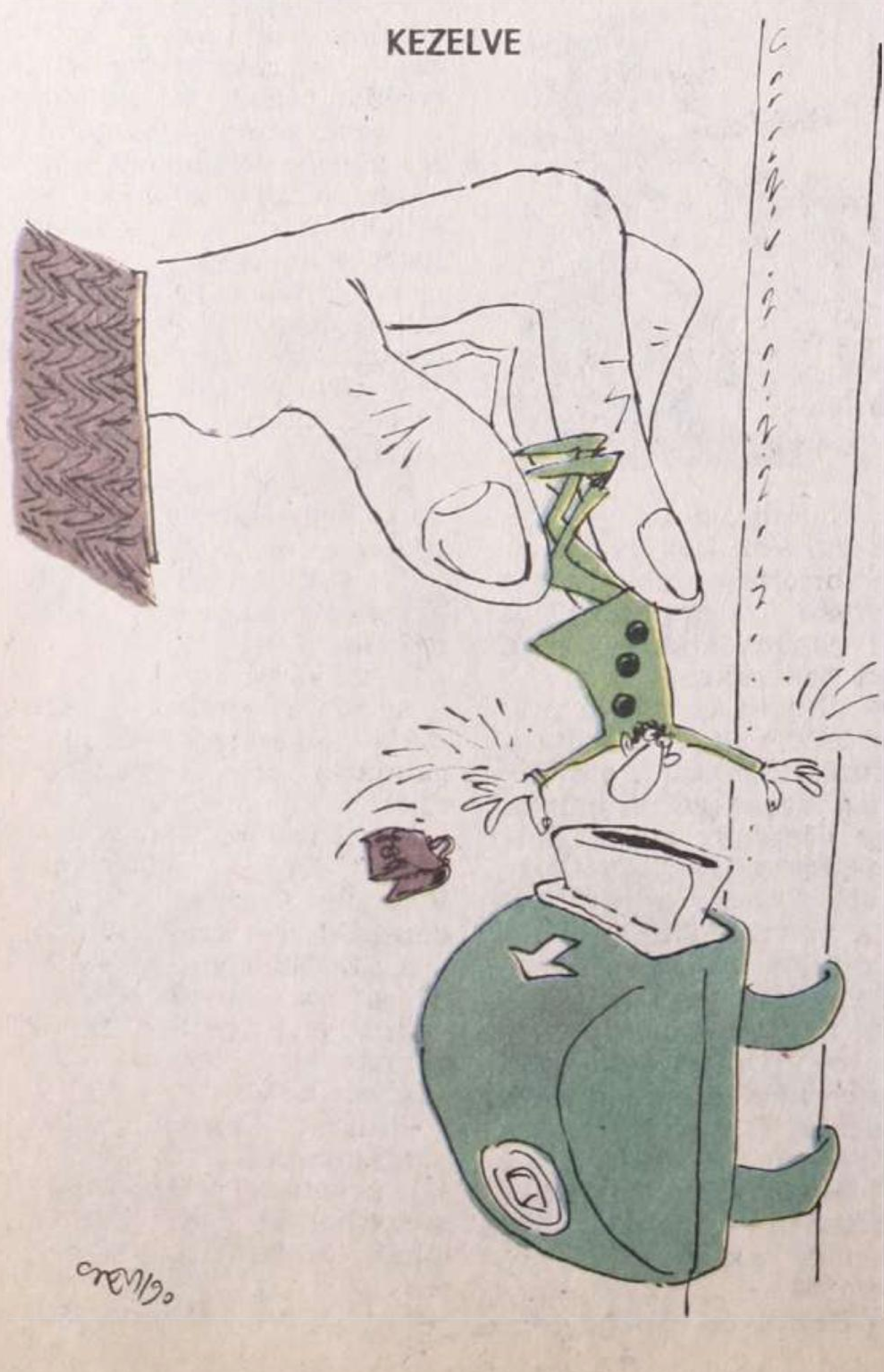
Hargitay lett az úszószövetség elnöke

ÉRTHETETLEN! HISZEN ÉRT HOZZÁ!

– Nincs ok aggodalomra, a távirányító-szerkezet végleg felmondta a szolgálatot...

KEZELVE

– Még mindig a titkosszolgálatnál van a fia, szomszédasszony?

ÁRTATLAN GYALOGOSOK

– Vajon mit szólna a BKV egy utassztrájkhoz?

– Először is: nem vagyok elvtárs...

Bakonyi Robinson

— Tessék mondani, feltalálták már a postai irányítószámot?

— Te jóságos ég, mekkora szakálla van magának! Tisztára úgy néz ki, mint Kossuth Lajos fénykorában, plusz még két másik szakállas. Ember, mióta nem borotválkozott?

— Idestova 42 éve. Akkor vetettem be magam a Bakony rengetegébe. Maga az első ember, akivel 42 éve szóba állok.

— És eközben, ha szabadna érdeklődnöm, mivel volt elfoglalva az úr?

— Csak menjünk szépen sorjában. Mondja, tényleg meghalt a Rákosi, meg a Sztálin?

— Nézze, ha már valóban szép

sorjában megyünk, akkor éppen fordítva történt. Előbb a Sztálin, azután a Rákosi.

— Na, akkor előjövök, felfedem magam.

— Hogyhogy felfedi magát? Idáig illegalitásban volt?

— Valahogy úgy. Még 1948-ban bevetettem magam a Bakony erdőségeibe és megfogadtam, csak akkor jövök elő, ha már vége lesz a szocializmusnak. Mondja, feltalálták már a 11 jegyű személyi számot?

— Uram, maga 42 éve nem beszélt senkivel. Honnan tud maga ilyen kifejezéseket, hogy postai irányítószám, meg személyi szám?

— Megérzés, nem több, egyszerű megérzés.

— S 42 év alatt nem olvasott újságot, nem hallgatott rádiót? Még a Szabad Európát sem?

— Semmit kérem, semmit. Magányos Robinsonként éltem a Bakonyban, néha egy vaddisznó, nagyritkán egy farkas, más semmi. Télen fáztam, nyáron melegem volt, nagyjából ennyi az én történetem.

— Uram, én irigylem magát. Se szmog, se infláció, sem pedig más civilizációs ártalom.

— Nem is panaszkodom, hálistennek sok mindenből kimaradtam, amit itt maguk átéltek. Ötvenes évek, hatvanasok. A hetvenes meg a nyolcvanas évek. A kilencvenes évekre még rágondolni is rossz!

—Ember, figyeljen rám! A maga történetéből mi ketten könyvet írunk, 106 nyelvre lefordítják, keresünk szponzorokat, film készül belőle, musical, videoklip, gazdagok leszünk...

— Mondja csak, feltalálták már a személyi jövedelemadót?

— Hát ez meg hogy jön ide?

— Sehogy kérem, mondtam már, hogy egyszerű megérzés. Tudja, 42 év ha nem is nagy idő, de azért nem semmi. Az embernek van ideje gondolkodni, s eközben ráérez erre-arra.

— Nem unatkozott?

— Soha egyetlen percig sem. De kérem, nézzen a szemembe és mondja meg az őszintét: teljesen tuti, hogy vége van már a szocializmusnak?

— Biztos lehet benne. De miért olyan fontos ez magának?

— Uram, engedje meg, hogy elvtársnak szólítsam!

— Tessék?!

— Azt mondta az előbb, hogy vége a szocializmusnak. Befejeződött. Igaz, hogy 42 évig bujkáltam, de azért még jól emlékszem arra, amit annak idején a gyorstalpaló tanfolyamokon tanítottak. Hogy a szocializmus után a kommunizmus következik. Itt most nem az van?

— Ember, komolyan beszél?

— Persze, hogy komolyan. Ez itt már a kommunizmus?

— Lehet, hogy el fogom keseríteni, én vállalom: ez itt nem a kommunizmus. De azért ne adja fel a reményt! Menjen vissza a Bakonyba, megígérem, amint ideér a kommunizmus, maga lesz az első, akinek szólok.

Föld S. Péter

TURISTÁK

– Csak beköszöntünk, nehogy azt mondják, hogy a magyarok olyan adósok, akik átmennek az utca túloldalára.

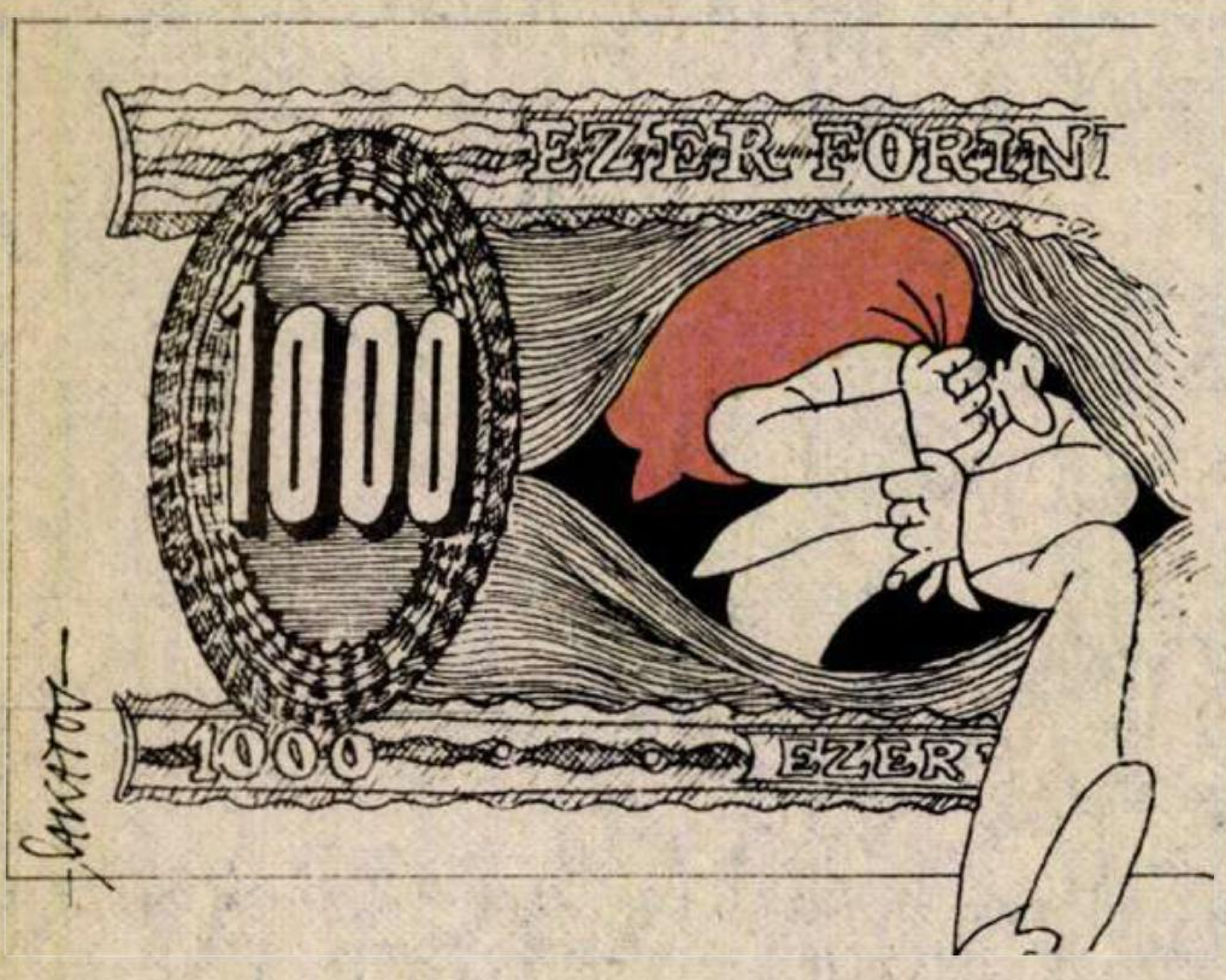
BÉKEBELI ÚRIASSZONY

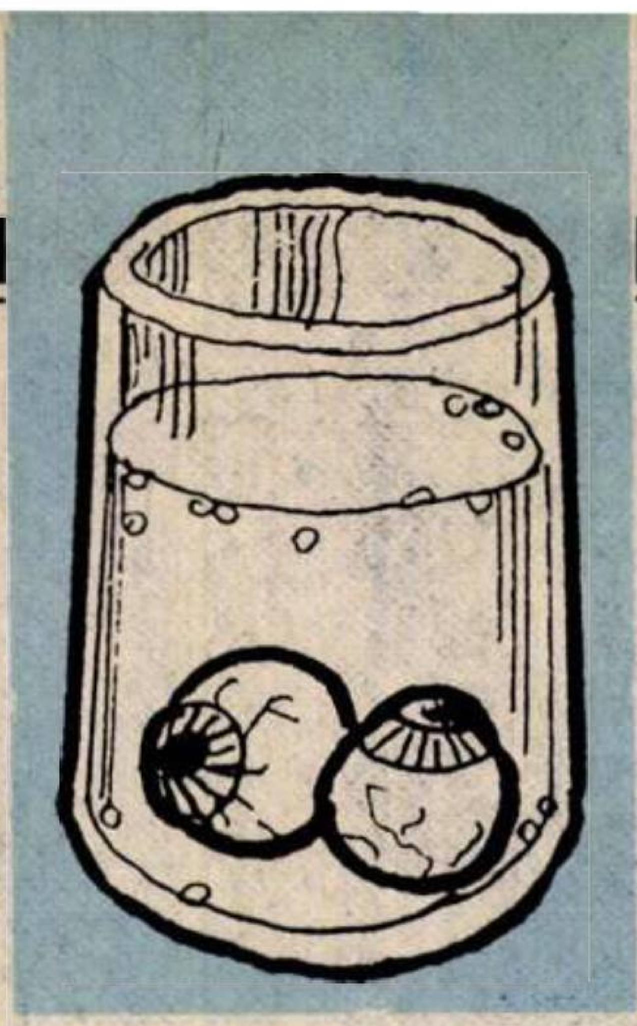

– Mi az, már itt is van kuratórium?...

SIKERES VÁLLALKOZÁS

– Minél többet kihozni belőle...

BRINKMANN

Nem tudom, Önök a *Klinika* melyik folytatása után lesznek, mire e soraim megjelennek; én éppen ott tartok, hogy lám, kibújt a szög a zsákból, ez a Brinkmann nálam leszerepelt. Ki hitte volna egy ilyen kedves, mosolygós férfiúról, hogy képes ennyire elveszteni a fejét? Nézz oda, mondok, hát ezt a Brinkmannt, ezt a mindenki-bálványát az események sodra így ki tudja hozni a magáéból? Ez csak úgy fogja magát, nekiesik vétlen embertársainak, és megrázza őket, mint Krisztus a vargát? Meg elmondja őket mindennek, súlytalan percembernek meg mittudomén?

Illetve pardon, a súlytalan percembert, azt nem a Brinkmann mondta, hanem az államminiszter; de hát minden főszereplővel előfordulhat, hogy melléfog. Lám, még velem is, aki végtére nem *Az Aczélt megedzik* című műről beszélek itt, hanem a *Schwarzwaldklinik* című tévésorozatról, ugyebár.

Szóval, ott tartottam, hogy kibújt a szög a zsákból. Azt hiszem, ennek a Brinkmann-nak az amerikai útjával kezdődtek a bajok. Mondogatták neki, hogy nem jó a szíve, így nem lehet elvezetni egy egész klinikát; ő meg úgy gondolta, hogy az amerikai kollégák diagnózisa szerint majd igenis, csakazértis elvezetheti, hisz emlékeznek. Aztán hazajött és panaszkodott, hogy a tévéhíradó mostohán tudósított az útjáról, majd bocsánatot kért, hogy mégsem, végül úgy döntött, hogy mégis. Illetve... jaj, elnézést, most látom, hogy ez megint nem a Brinkmann volt, hanem másvalaki; no de ha ez a Brinkmann azt képzelheti az oldalbordájáról, ***hogy***, pedig ***dehogy***, akkor tán én is összetéveszthetek egyet-mást az életben, nem? (A kuratóriumot a szanatóriummal nem fogom, ennyit megígérhetek.)

Hol is tartottunk? Ja igen, ott, hogy ez az eddig oly nyugodt és mosolygós úr, attól kezdve, hogy hazatért és visszaült klinikavezetői székébe, ahol csakis tőle függ, melyik osztály élére ki kerül (apropó, nem kéne dr. Tschurka nép-nemzeti gerincsebészeti prakszisát fölfüggeszteni?), olyan kapkodóvá vált, mint a szívbajosok lélegzete, s ezzel rá is hozta a szívbajt egész környezetére. (Disszertáció-téma: „A szívbaj is lehet ragályos.") Nem csoda, ha idegeskedett, hisz jó darabig megpróbált egységgel ülni két lovon. Na és mi lett a vége? Elhagyta szegény fejét a felesége, a gyereke, Sándor István, Elek János, Rangos Katalin, a Kaplár, a Kapuvári...

Püff neki. Mondják, miért nem szólnak végre rám, hogy ne zagyváljam össze folyton a dolgokat? Tudják, ez attól lehet, hogy *Klinika* csak egyszer van egy héten, tévéhíradó viszont naponta, vele kapcsolatos felháborodott újságcikk pedig éppenséggel napi kábé húsz; nem csoda, ha az ember agyában inkább a fordulatosabb sztorik horgadnak meg. Mindamellett, nem mondom, az is érdekes, hogy ez a Brinkmann, ez azt hiszi, hogy férj, feleség, mindenki csal, amiben szörnyen téved, mert van, aki emberileg is, szakmailag is kiváló, soha egyetlen félrelépést el nem követett (mint például az aczélos jellemű Brinkmann-né), aztán tessék, mégis le kell lépnie a színről. (Na, végre sikerült valóban megmaradnom csakis a *Klinikánál*! Ha úgy éreznék, hogy mégsem, az nem lehet egyéb, mint a véletlen műve.)

Mindent egybevetve; nem ártana, ha ez a Brinkmann és a játék valamennyi szereplője lehiggadna egy kissé, különben a Schwarzwald helyett mindnyájan a Schwarzerben érezzük majd magunkat. Klinikának az is klinika, de folytatólagosan nem a legszórakoztatóbb.

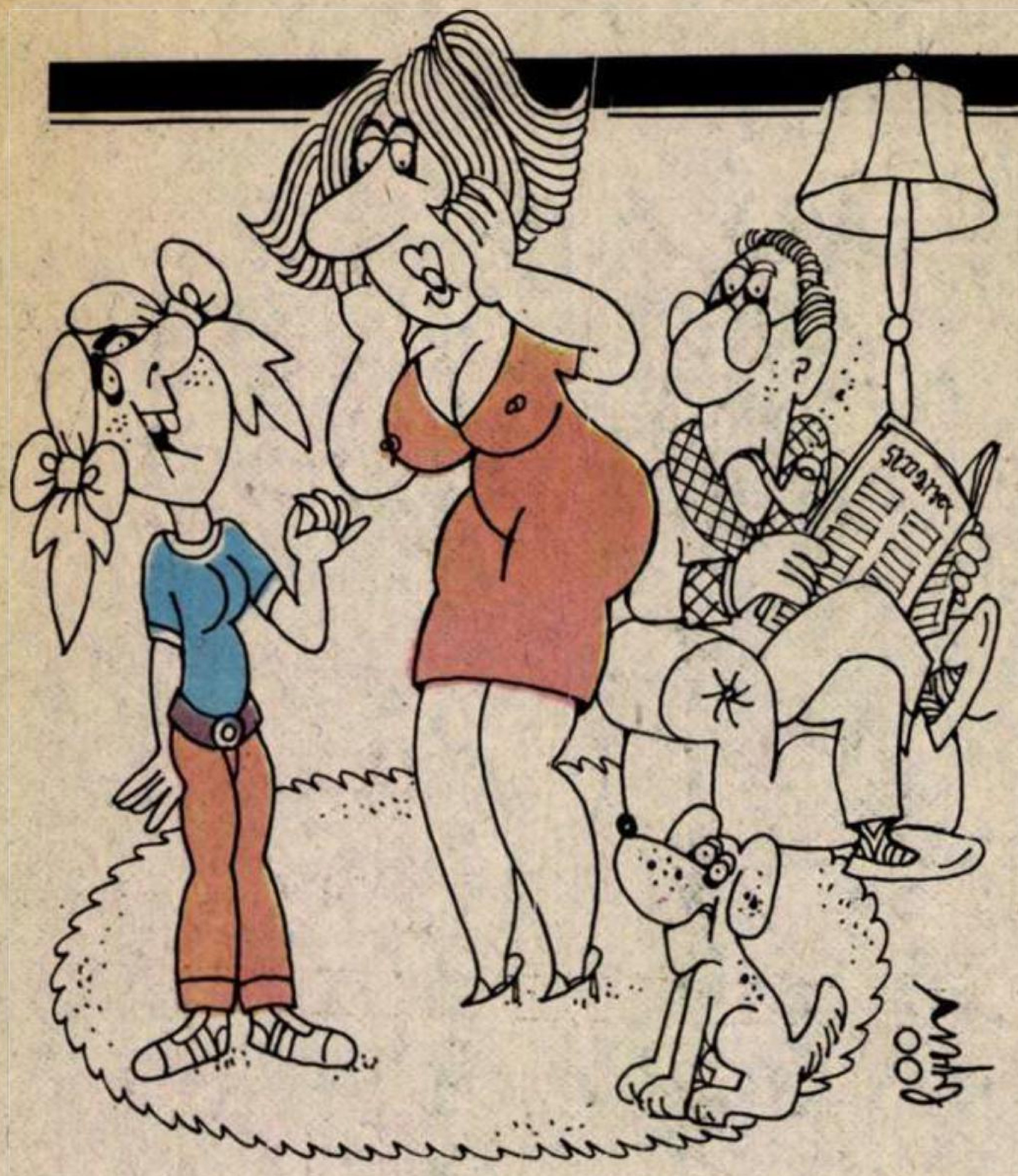
Timár György

NÉPSZERŰ SOROZAT

SAJDIK:

– De anyu, ti mondtátok, hogy a szocialista modell megbukott, miért ne lehetnék akkor pornósztár?...

ÁTIGAZÍTOTT IMA

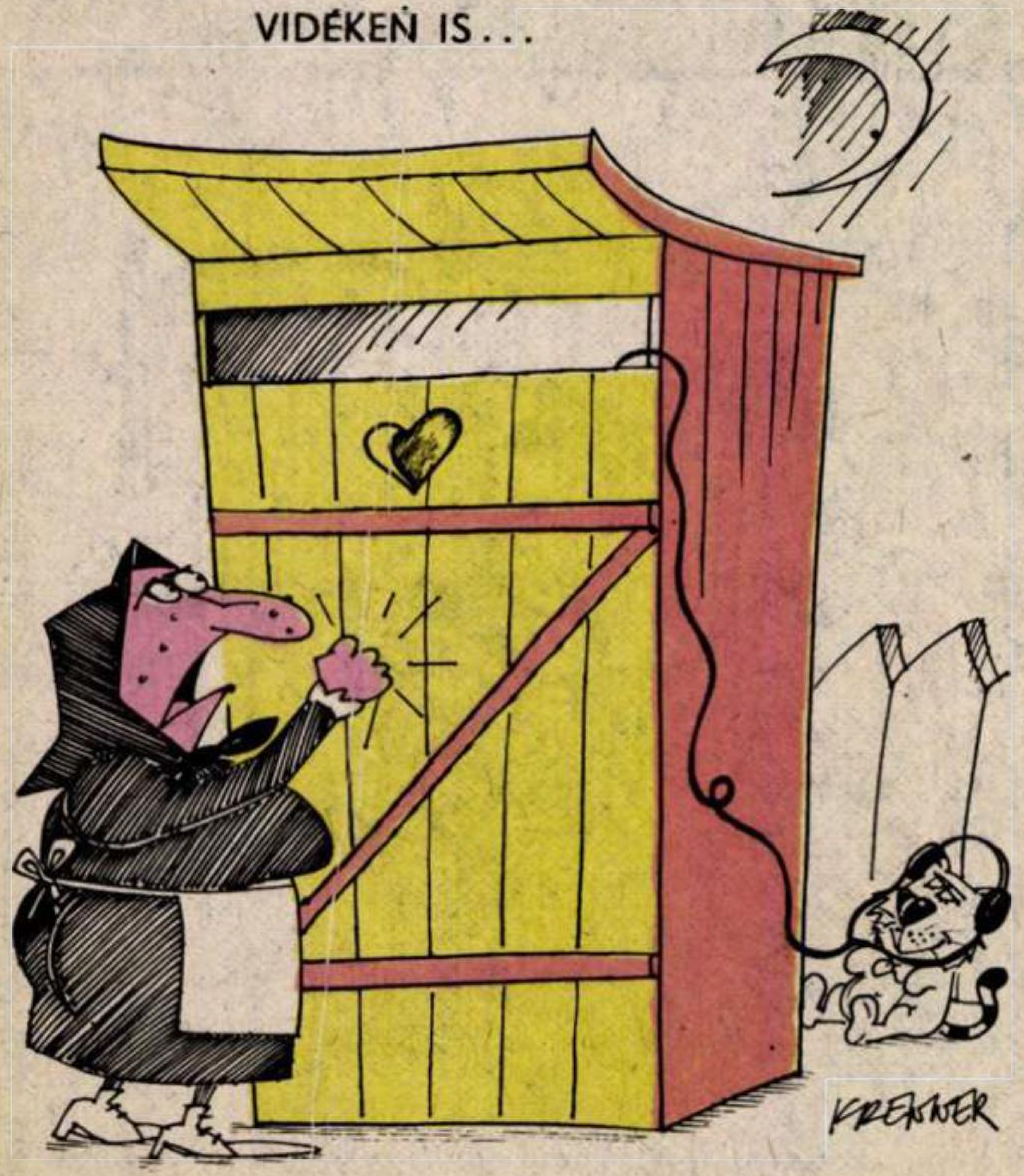

– Hiszek Magyarország gazdasági feltámadásában!

VÉLEMÉNY

VIDÉKEN IS...

– Nagyon tévedsz Miska, ha azt hiszed, hogy itt nem hallgathat le senki...

HALLGASS! LE...

— Dezső, állj rá erre a vonalra!

— Kié?

— Tudja a celldömölki hóhér. Valami ellenzéki. Figyelj, már beszél is.

... összeesküdnek, persze, nincs más kiút...

— Hallod, Dezső? Elkaptuk őket, államellenes összeesküvés.

... össze kell esküdniük, már jön a baba...

— Te, Dezső? Mi ez a baba? Valami fedőnév, vagy a CIA-kapcsolat?

... a csaj nem tudott vigyázni, miért nem volt óvatosabb...

— Figyuzz, Dezső! Óvatosak akarnak lenni.

... még jó, hogy nem kapott a srác AIDS-et a nőtől...

— Állj le, Dezső! Ezek megint a magánügyeiket teregetik. Kapcsolj rá a dörmögő hangúra. Tudod, aki szamizdatos volt lánykorában, most meg főtitkár.

— Már veszem is, Jocókám.

... és akkor a kis medvebocs lenyalta a mézet...

— Jegyezd, Jocó! Ezek rejtjelezve dumálnak.

... a kecskegida pedig boldogan élt, amíg meg nem halt. Jó éjszakát, gyerekek!

— Dezső! Megint a Mesemondóra álltál rá! Térjünk át a csipogó csajra! Tudod, az a zöld kékharisnya.

... kedves anyuka, tessék eljönni a Bernadettért, mert folyik az orra...

— Jocó, ennek a bigének mindig beteg az ovis gyereke, mikor ér ez rá alternatívkodni? Hallgass csak! Most a spinkó telefonál.

... Lajoskám, egyem a bögyörődet, ne gyere tízre. A gyereknek folyik az orra, érte megyek. Értsd meg, egy fordulóra sincs időnk. Jó, tudom, hogy mindig gyorsan végzel, de most annyi időm sincs...

— Dezsőkém, írd fel, hogy a csaj barátja ejakuláció praecoxban szenved.

— Mit csinál?

— Előbb elmegy, mint a csaj.

— Hová?

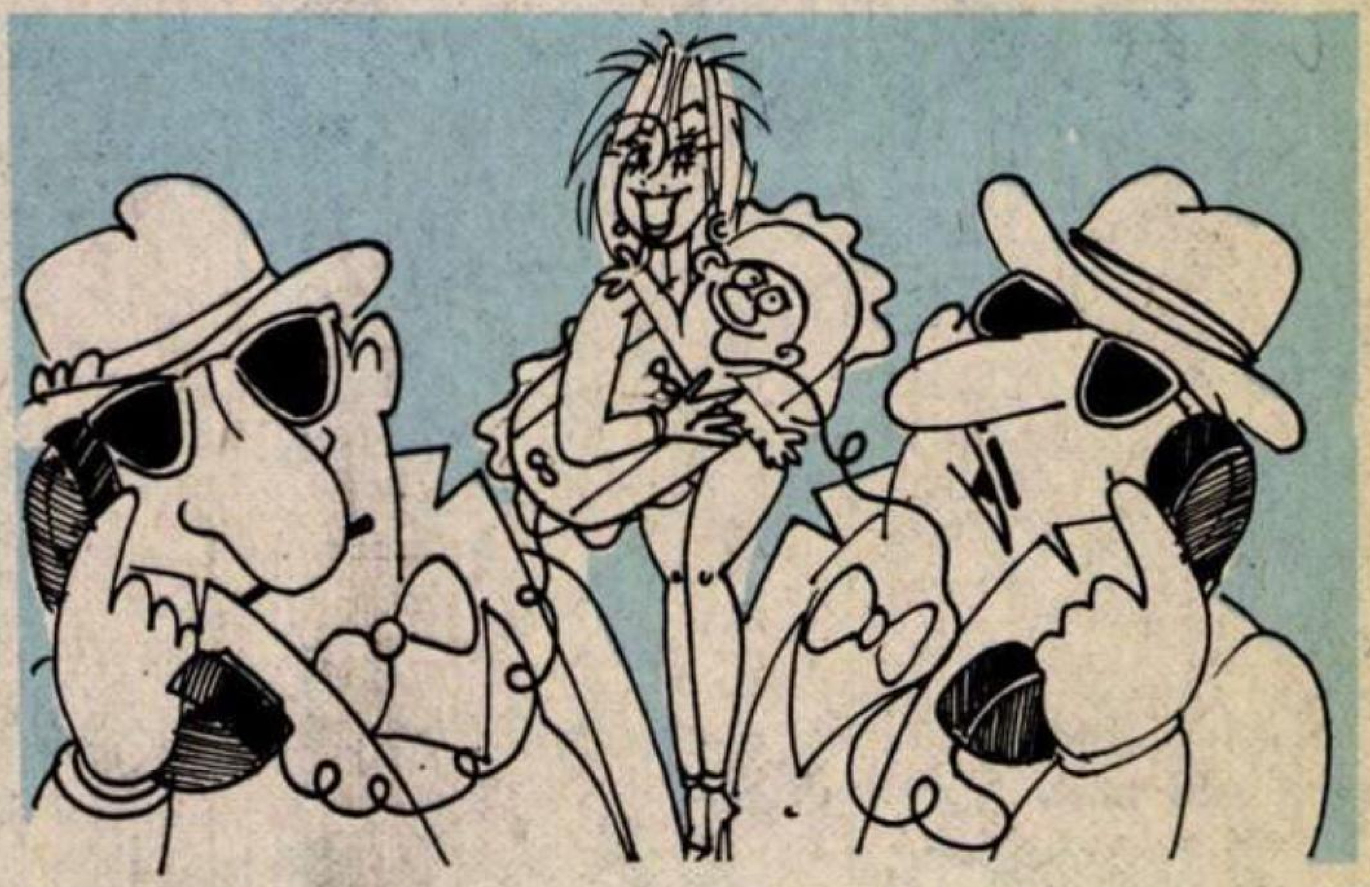
... Szia, Karcsikám, gyertek fel este, az Anikó sztrapacskát csinál. Frici és Robi is itt lesz...

— Jocó, ezek megint kifőznek valamit.

— Már csurog is a nyálam. A XIV. után pacal volt náluk.

— Hallgatunk még valamit?

— Unom a telefonokat.

— Ne dumálj, Irj! Majd a belbiztonsági főnök kiértékeli. Most pedig állj rá a törpe ikerpárra. Akik már egy évtizede izgatnak.

— Oké, veszem a minifiúk vonalát.

— ... igenis, doktor úr, mi benne vagyunk. Hajlandók vagyunk alávetni magunkat az ikerpár-genetikai vizsgálatnak. Tudjuk, a vizsgálat célja, hogyan reagálnak az egypetéjű ikrek, ha egyikük MDF-es, a másikuk pedig SZDSZ-es...

— Állj le, Jocó! Ezek megint a Czeizellel trafikálnak. Hallgassunk bele az emeszempésekbe.

— Őket is?

— Demokrácia van, nem?

— Máris a vonalban vannak, Dezsőkém. Kapcsold be a poloskákat és a kamerákat. Egyes kamera mit mutat?

— Az Imruska fogyózik. Tekeri a szobabicajt.

— Kettes kamera?

— Csurika csámcsog. Fokhagymás pirítóst. Kár, hogy nincs szaglehallgatónk. Imádom az illatát.

— Hármas kamera?

— A fineszes gyerekek kapitalizálnak.

— Négyes kamera?

— A Miki társasházi lakása. A Miki olvas.

— Közelíts a kamerával! Mit olvas?

— Aha, már látom. Az ellenünk szóló feljelentést.

— Jocó, te nem félsz?

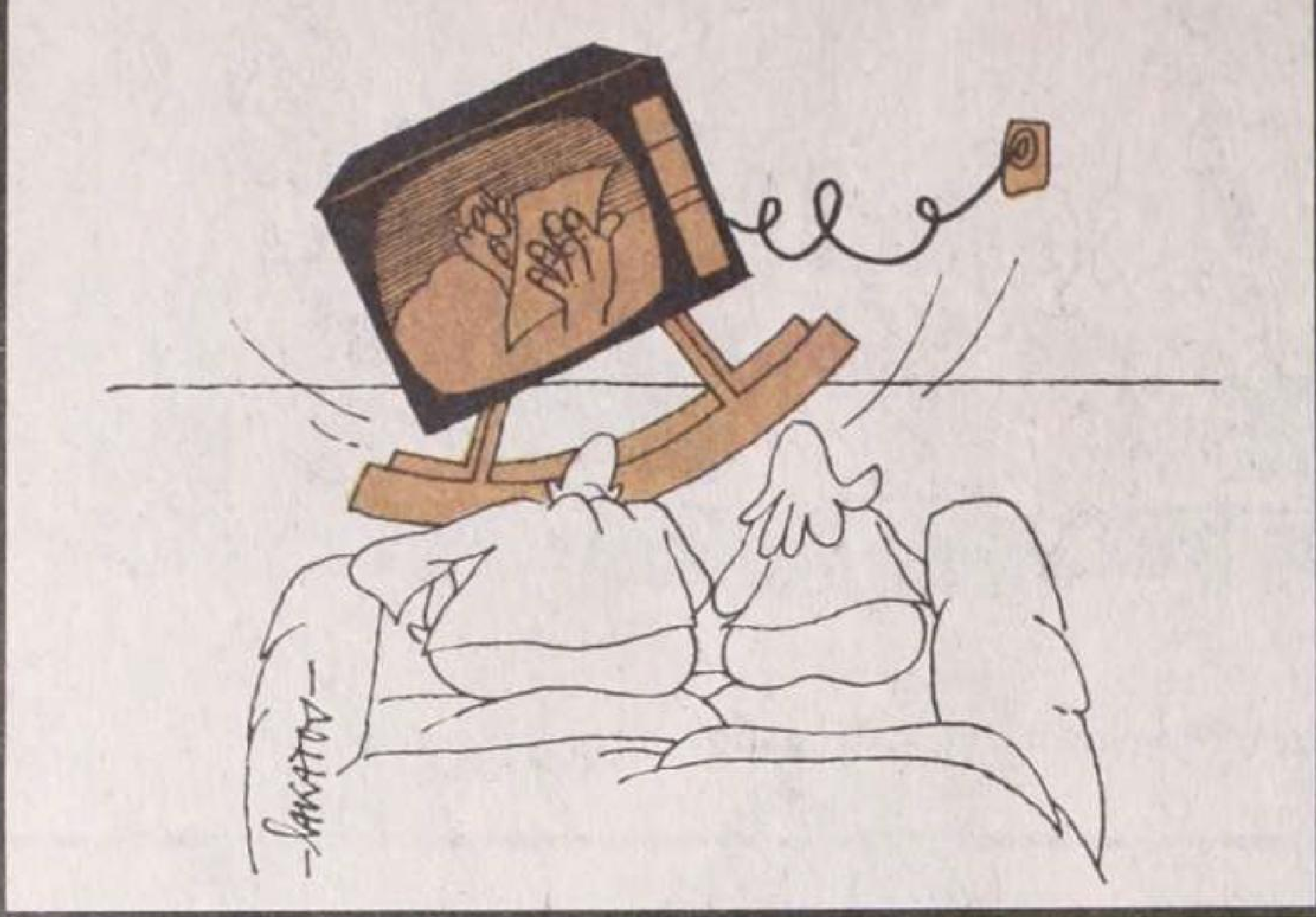
— Attól, hogy kirúgnak?

— Nem. Attól, hogy a választások után még több dolgunk lesz.

Majláth László

KORTESVILÁG

EGYET JOBBRA, EGYET BALRA

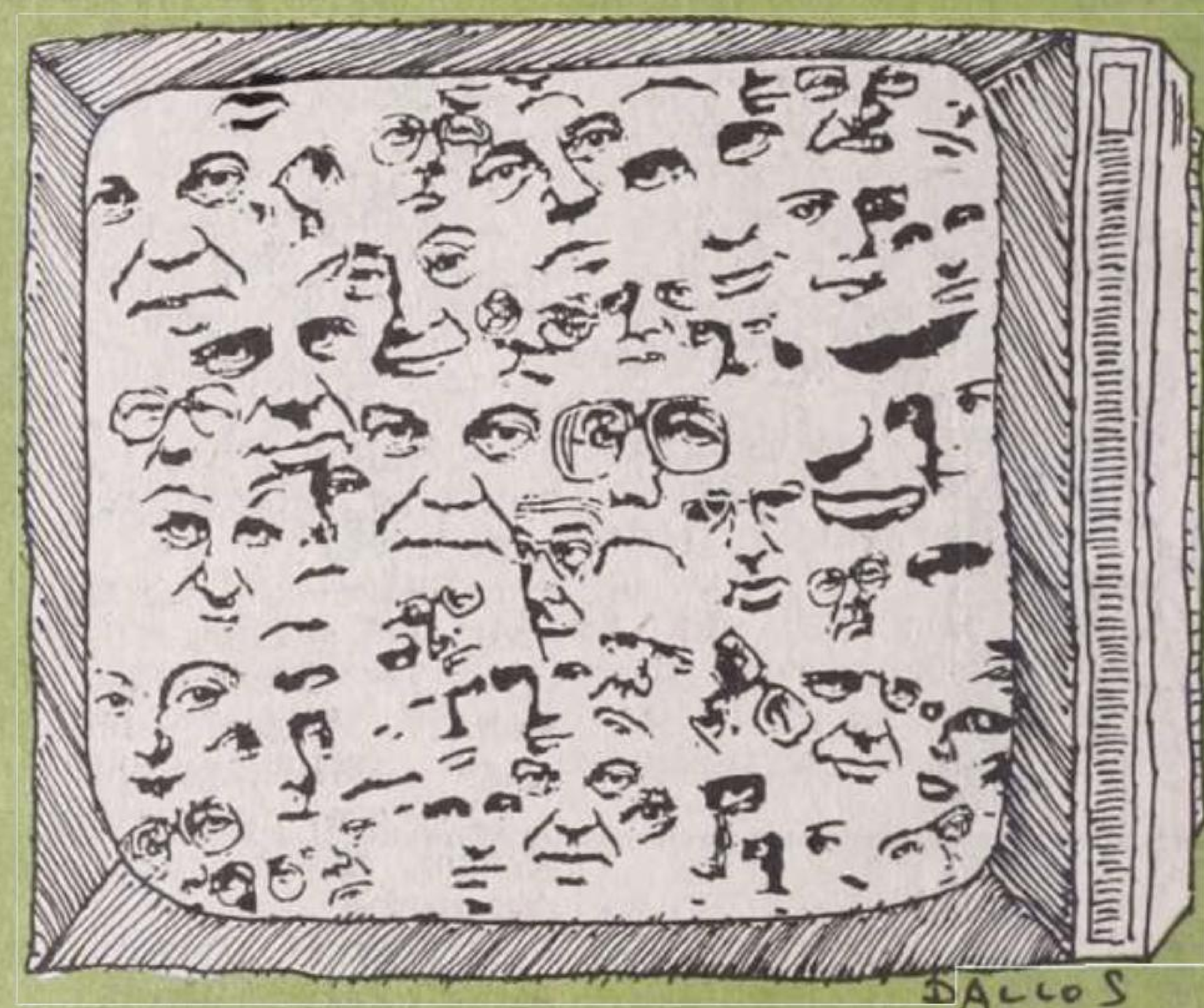
KI LESZ A GYŐZTES?

MOHÁCSON

– Frászt kap az ember, már azt hittem, hogy valamelyik párt kortese.

A TELEVÍZIÓS PÁRTVÁLASZTÉK

– Végre vannak udvarlóim, eddig csak egy jött, és szó nélkül megerőszakolt.

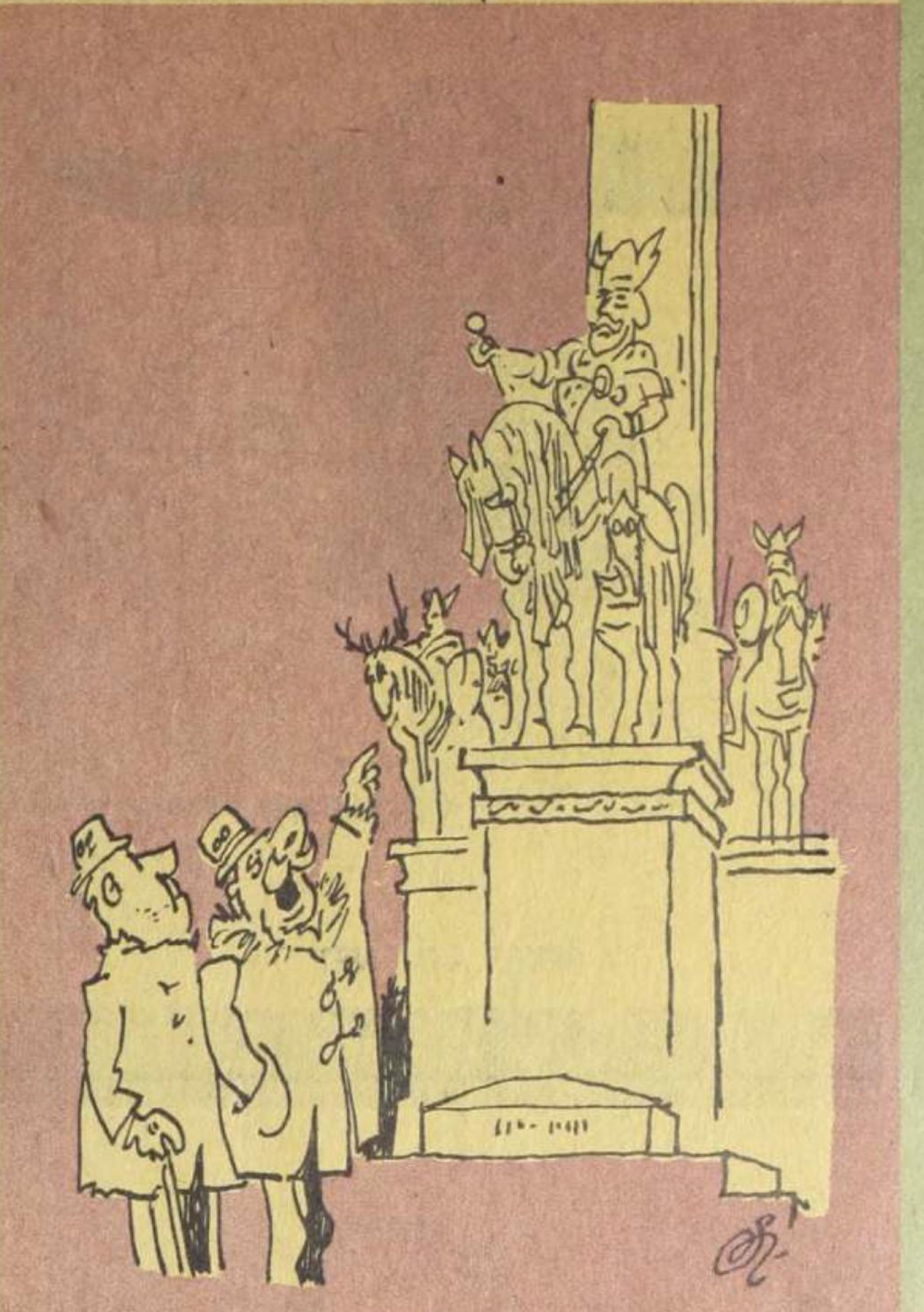

– Nem ment könnyen anyukám, de úgy érzem, végül is a mi pártunk győzött a tévévitában . . !

KORTESVILÁG

– Úgy néz ki, lekéstük az érdemi vitát . . .

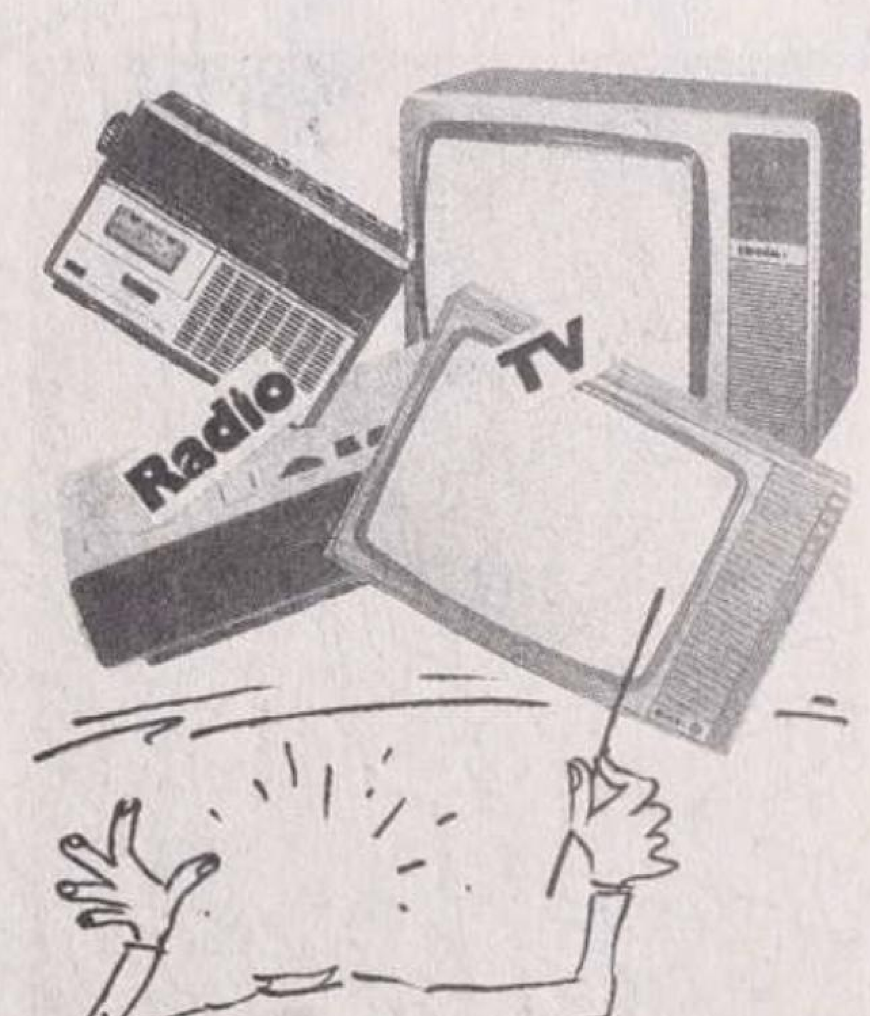
– Az első történelmi pártra szavazok!

A RÓZSADOMBON

– Néhány elvtársunkat megint le kell majd löknünk az éhes kutyáknak!

KAMPÁNYMENEDZSER

BŐSÉGSZARU

Ideális jelölt a Néma Levente: nem ígérget és senkit nem pocskondiáz.

KORTESVILÁG

BÉKÉS ÁTMENET

– De emberek! Én is bérből és fizetésből élek...

Szétköltöznek a hajléktalanok

AZ EGÉSZ ORSZÁG EGYETLEN DÉLI PÁLYAUDVAR LESZ?

LUDAS MATYI
III/III.—7. osztály

SZIGORÚAN TITKOS!

(Selejtezésig!)

TÓTÁGAS NAPZÁRTA

A MAGYAR WATERGATE C. TÉVÉMŰSOR TELJES, CENZÚRÁZATLAN SZÖVEGE

(Az LM Lehallgató Szolgálatának felvétele alapján)

A vitaműsor résztvevői:
— Akiknek lehallgatják a telefonját: I. lehallgatott, II. lehallgatott, és III. lehallgatott.
— Az Állambiztonsági Szolgálat főtisztje.
— Tévénézők.

Műsorvezető: Vezérőrnagy úr, tisztelettel kérdem, a BM telefonlehallgató és levélfelbontó tevékenysége tényleg a mai napig tart, amint ezt a dokumentumok bizonyítják?

BM vezető: Köszönöm, hogy feltette ezt a kérdést. Nos, kétségtelen, hogy nehéziparunk súlyos válságban van. Mezőgazdaságunk azonban — hálisten: remekül tartja magát.

Műsorvezető: Elnézést kérek, úgy tűnik, mintha nem a feltett kérdésre tetszene válaszolni...

BM vezető: De hát — ez mind benne van az újságban! Elárulom önöknek: a világon mindenütt működnek titkosszolgálatok, amelyek információkat gyűjtenek. Ezt tesszük mi is. Tanulmányozzuk a sajtót, hallgatjuk a rádiót...

Műsorvezető: Kérem, én roppant szorgalmas újságolvasó vagyok, de még nem láttam a sajtóban ilyen dokumentumot, mint például ez itt...

BM vezető: Nos igen... khm... kétségkívül... Tudja: a csőnek két vége van.

Tévénézők: (Egy kukkot sem értenek.)

I. lehallgatott: Bocsánat, nem lehetne világosabban?

BM vezető: Ennél világosabban?

Műsorvezető: Vezérőrnagy úr, gondolom, nem nagy örömmel jött el erre a beszélgetésre...

BM vezető: A fizetésért nekem is meg kell dolgoznom... Erről az összegről pontos információim vannak, azonban nem árulhatom el. Államtitok.

II. lehallgatott: Az ön felettese, a belügyminiszter-helyettes úr, fél évvel ezelőtt úgy nyilatkozott, hogy megszüntették a törvényesen működő szervezetek, pártok vezetőiről az adatgyűjtést...

III. lehallgatott: Azt is furcsálljuk, hogy sem az új kormánypárt, sem jogelődjének belső tanácskozásairól nem készült jelentés. Az összes többi pártról azonban igen...

BM vezető: — Kérem szépen: ... a Testület a legszigorúbb törvényesség alapján, az általa hozott titkos, belső jogszabályokat betartva folyamodik hazánk demokratizálódási folyamatának, a békés átmenetnek az átmeneti sikeréért.

I. lehallgatott: Igen, igen..., de tart-e még napjainkban is a levélfelbontás, telefonlehallgatás?

BM vezető: Erre a kérdésre nem válaszolok. Várjuk meg az ügyészségi vizsgálat eredményét.

Műsorvezető: Tehát nincs lehallgatás?

BM vezető: A csőnek két vége van. Mutassanak egy olyan csövet, amelyikre ez nem áll.

II. lehallgatott: Úgy gondoljuk, hogy az efféle tevékenység, nemcsak alkotmányellenes, hanem az alapvető emberi és szabadságjogokat is sérti...

III. lehallgatott: ... az, hogy lehallgatnak minket...

BM vezető: Lehallgatnak, hát lehallgatnak! Ugyan már! Tudják, mennyi bajom van nekem is? Különösen most... Mégsem nyafogok. És nem sajtókonferenciázok folyton, mint maguk! Mert nem érek rá. Nekünk mindenkiről, mindent tudni kell. Így el tudjuk választani a tiszta magot az ocsútól. Vagy gondoljanak egy mohamedán nőre. Mit látnak belőle? Csak egy szempárt és a bokáit. Mi pedig — hogyha a látókörünkbe kerül — még azt is, ami a csador alatt van.

(A hangfelvételnek, mivel a szalag elfogyott, itt vége szakadt.)

Epilógus

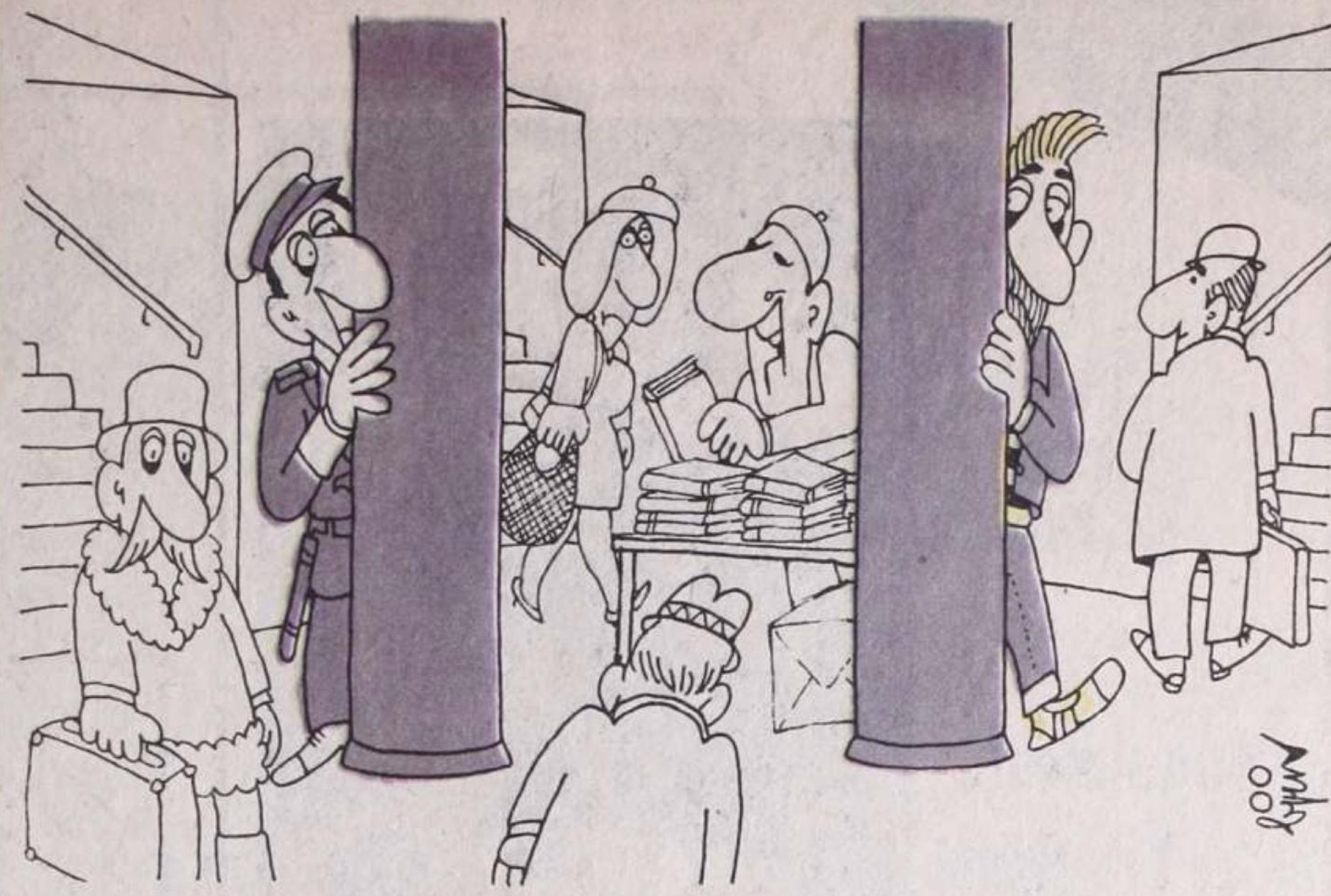
A vezérőrnagy a tévéműsor után néhány nappal benyújtotta lemondását. A vezérőrnagy lemondása után néhány nappal a belügyminiszter is benyújtotta lemondását. Miután a Magyar Posta a Belügyminisztérium vizsgálati anyaga alapján megállapította, hogy telefonlehallgatási díjat az elmúlt negyven év alatt a lehallgatottak nem fizettek, valamennyiüket kötelezte az elmaradt díjak megfizetésére.

Tót Gyula

ŐK IS KOPOGTATNAK

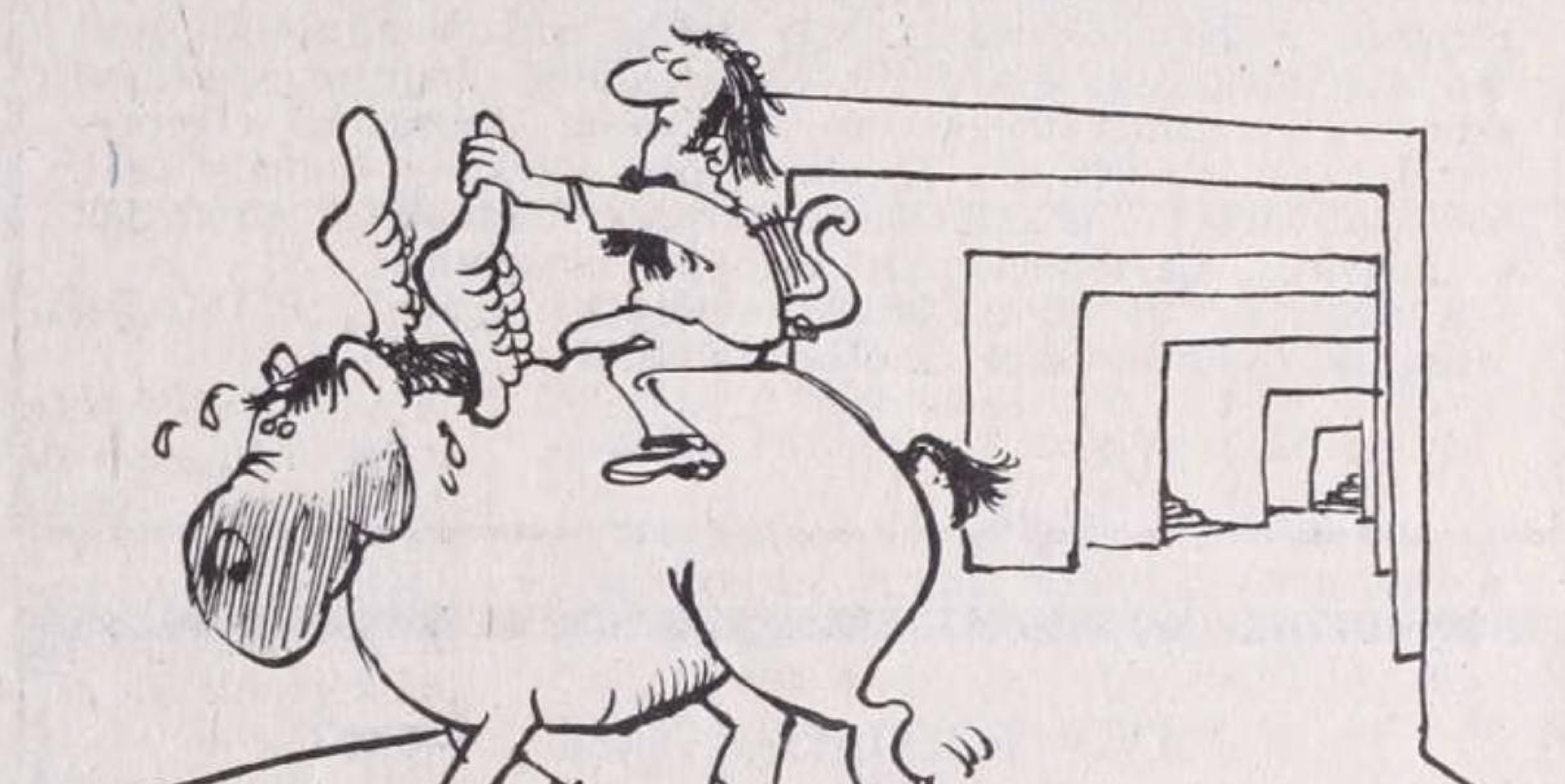

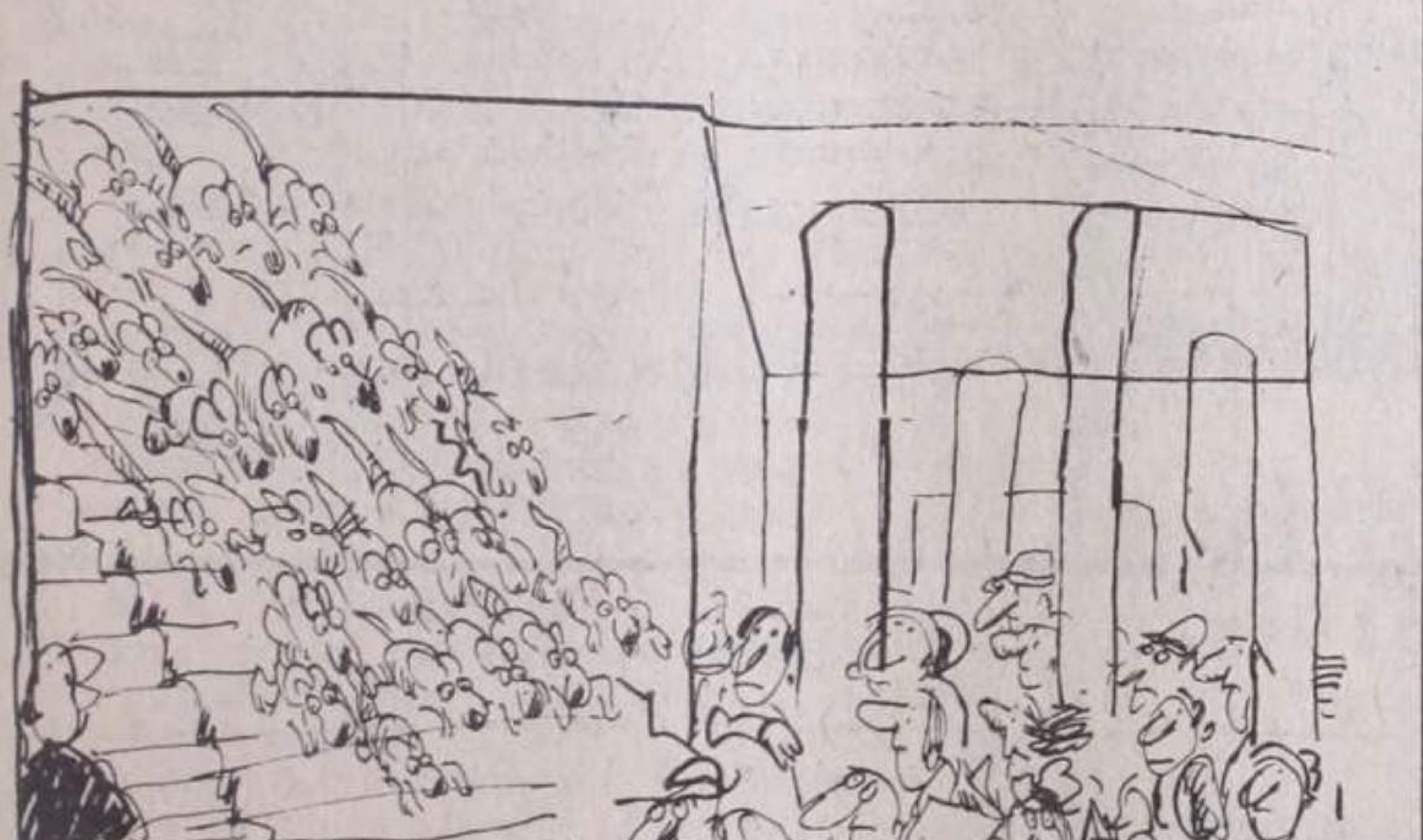

VÁRNAI GYÖRGY,
BALÁZS-PIRI BALÁZS,
MÉSZÁROS ÁKOS,
BARÁT JÓZSEF,
SAJDIK FERENC,
LEHOCZKI ISTVÁN

ALULJÁRÓ

FOTÓSAROK

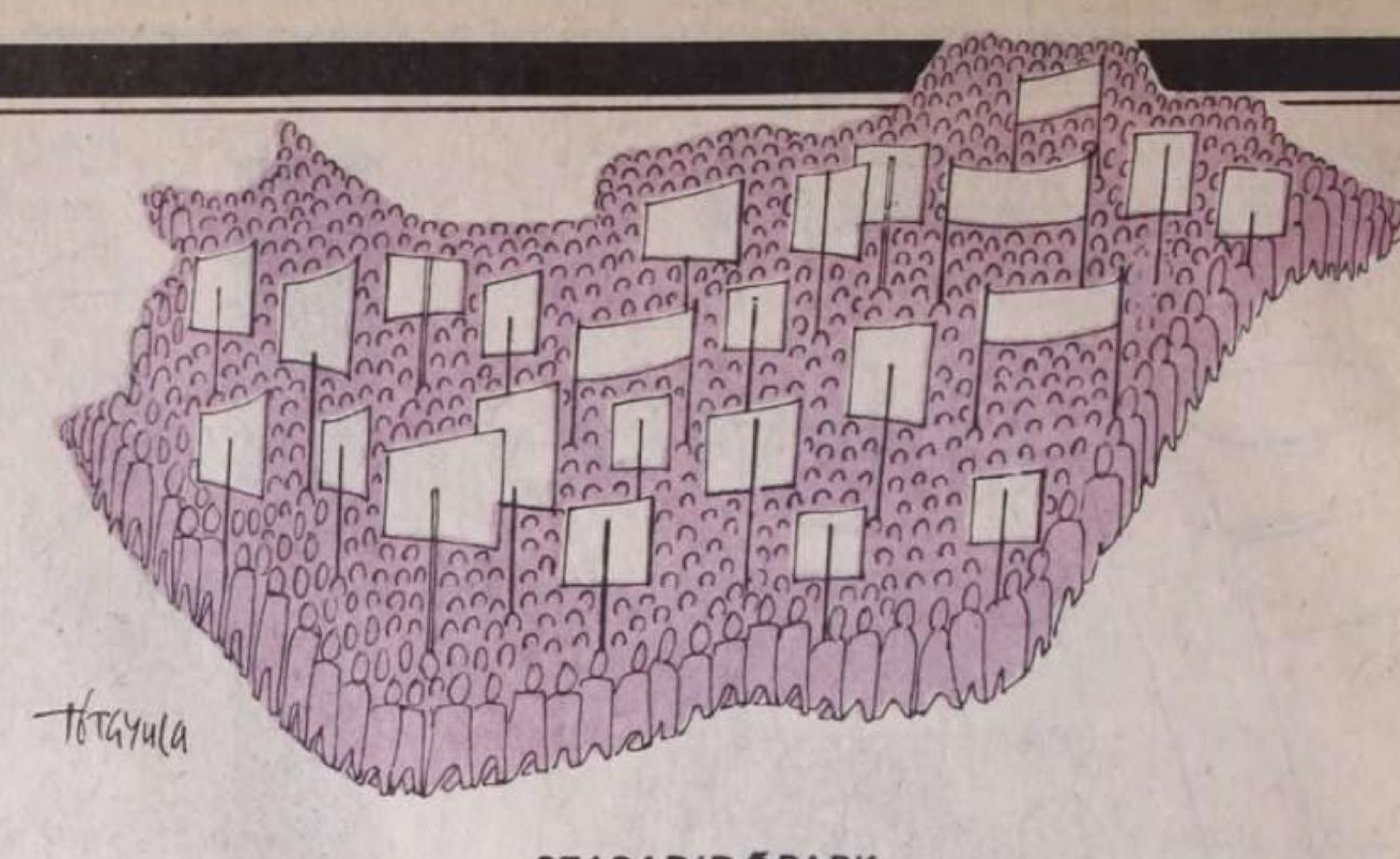
Megalakult a Filigrán Fogyasztók Pártja

(*Rigó Róbert felvétele*)

Feltehetőleg a magyar közélet legsúlyosabb pártjának megalakulásáról számolhatunk be most a Ludas hasábjain. A Filigrán Fogyasztók Pártja egy nagy budapesti diétás étteremben jelentette be a sajtó képviselőinek, hogy negyven évi szünet után ismét megkezdte működését. Választási elképzeléseiket és jelszavaikat egyelőre még jótékony homály fedi, bár kiszivárogtatott információk szerint hamarosan elindítják a „Fogyassz ma többet, mint tegnap!" mozgalmat.

Képünk az új párt egyik vezetőségi tagjának, F. Mérleg Margitnak vitazáró hozzászólását ábrázolja.

efespé

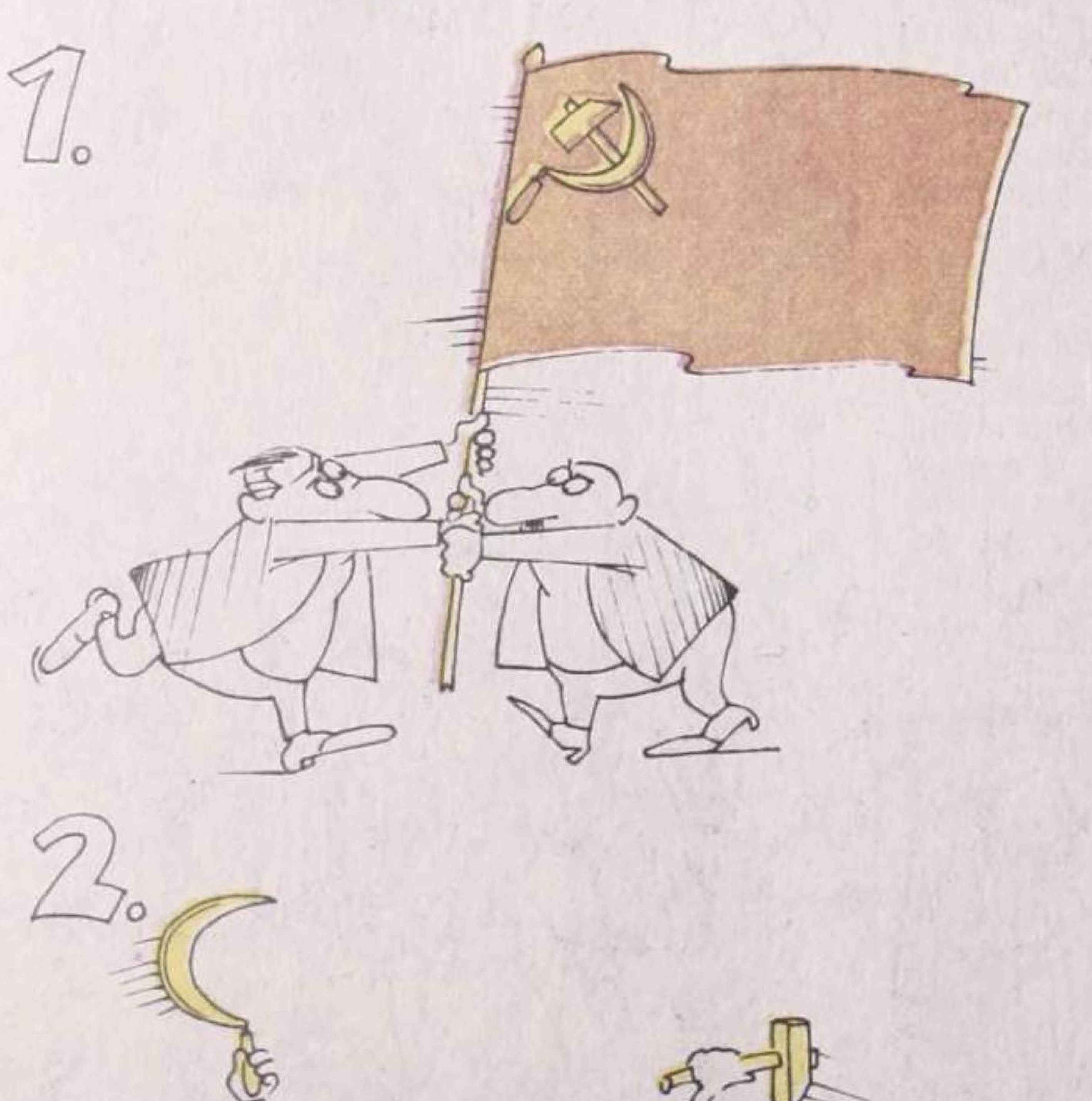

SZABADIDŐPARK

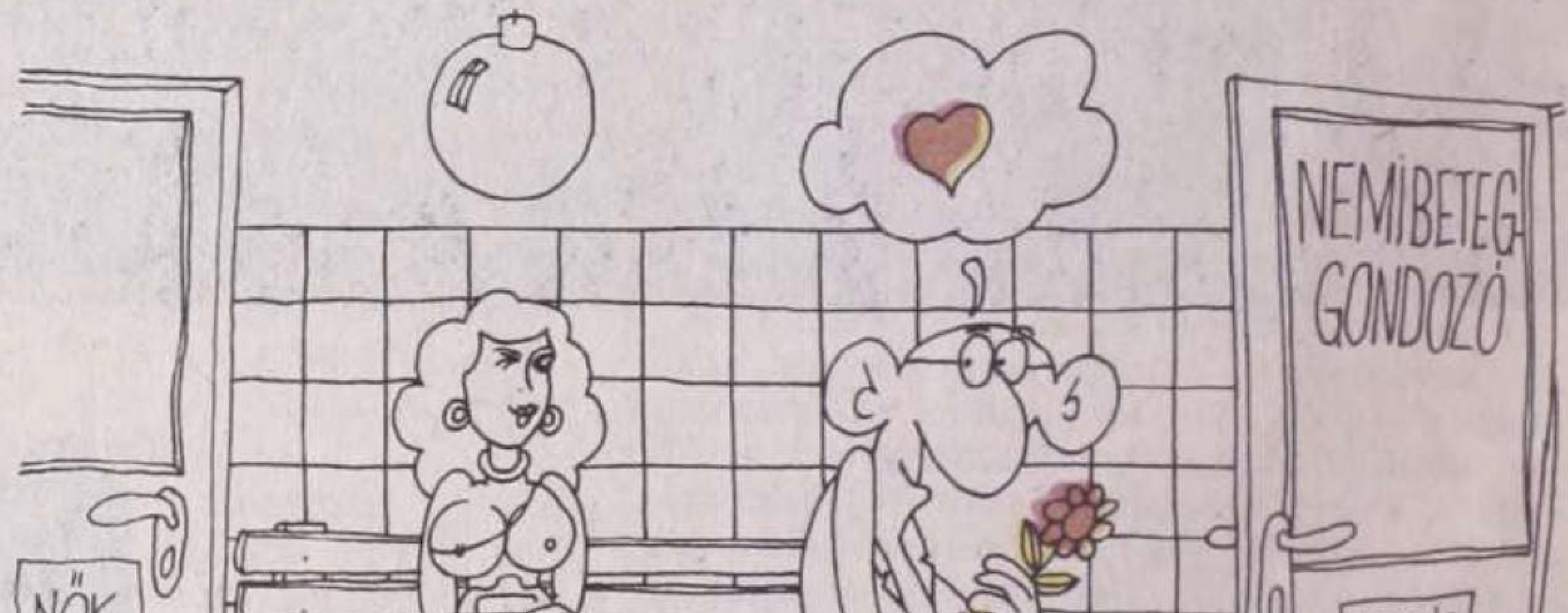

– . . . és alig hogy lebukott a felesége a tanácsnál, összeállt azzal a kis fideszessel . . .

VILÁG PROLETÁRJAI VEREKEDJETEK!

BALEK

ÚJ EMBER

– A kelet-európai diplomáciai etikett szerint a kalapot lazán behajlított könyökkel magunk előtt tartjuk . . .

BOLHAPIAC

KERESNEK: Evelyn Marsh (Mocsári Erika): A hideg ölelés, A rém és A szanatórium rejtélye című könyveit; — A Napóleon Boulevard (Vincze Lilla) Szállj velem és az Ugye eljönnek a repülők című számait lemezen vagy kazettán; — A Tolnai Világlapja kiadásában megjelent Tolnai Világlexikona két pótkötetét; — A Szent László hadosztály tevékenységével foglalkozó könyveket; — 1954-es Kis Újság, Magyarság, Pesti Hírlap és Friss Újság naptárokat; — Az Első Emelet együttes 1., 2. kazettáját és kislemezét.

KÍNÁLNAK: Új, szovjet gyártmányú négyszemélyes sátrat; — Jó állapotban levő gyermekruhákat, pulóvereket, dzsekiket, nadrágokat, sportcipőket; — Kb. 90—100 kilós férfira való ruhát; — Poni kötőtűket és horgolótű-készletet; — A Rádiótechnika 1947-től 1968-ig megjelent hiánytalan példányait; — Wartburg szgk-ra való autóantennát; — Szovjet gyártmányú fekete-fehér tévét, tökéletes állapotban.

CSERÉLNEK: Albalux 7 típ. mosógépet varrógépre vagy üzemképes lemezjátszóra; — 40 db angol nyelvű könyvet bordásfalra vagy megegyezés szerint egyébre; — Fekete-fehér, szovjet gyártmányú tévét pálmára, vagy szép cserepes virágokra; — A Rádiótechnika példányait (1947—1968 közöttiek) és Wartburghoz való autóantennát, 5,25"-os mágneslemezekre, vagy megegyezés szerint bármire; — Poni kötőtűket és egy horgolótű-készletet kötőfonalra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 1188-111-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

SAJNOS

T. D. Dunakömlőd — Olvasónk hosszú elbeszélő költeményben énekelte meg az idei áremeléseket. Művéből most néhány húsbavágó passzust idézünk: „Drágább lett a kenyér, a tej, / Mit egyen az emberi fej? / Húst, vagy sajtot, netán túrót? / Tudjátok mit? Egy nagy túróst!"

Z. K. Ladánybene — A lehallgatási botrányról írott verse igen tanulságos, bár a címe — A falnak is füle van — nem egészen eredeti. Ennek ellenére néhány sorát megosztjuk a Ludas olvasóival: „Füle van a falaknak, / figyelik a pártokat / jegyzőkönyvek, adatlapok, / van itt szépen adok-kapok / kis magyar fabula: / se füle, se farka!"

T. R. Budapest — Lehet, hogy az Ön szemében népszerűtlenné válunk, de szerintünk nem minden egykori vagy mai miniszter gonosztevő. A „Munkásökör, vasökör" kezdetű poémát vaskos nyelvezete miatt csak sűrűn kipontozva tudnánk közölni, így viszont elvesznének a versben fellelhető tájjellegű nyelvi fordulatok.

H. F. Balmazújváros — Önt Czinege Lajos szorgos lakásépítkezései fakasztották dalra, a többi között így: „Czinege új fészket épít, / a sajtó erről tudósít, / költözik, vagy otthon marad, / megfogják, mint egy madarat?"

K. É. Csengele — „Piaci körséta" című versében a vásárlók nehéz életéről küld tudósítást: „Húshegyek közt sétálok, / Sajtok között nézdegélek, / OTP-től kölcsönt veszek, / S ha sikerül, vajat eszem".

S. D. Budapest — Sajnálattal közöljük Önnel, hogy a felesége szeretőjével kötött fogadást ismét elvesztette: a Ludas Matyi ugyanis soha nem közölte Csurka István kedvenc sólet receptjeit.

efespé

JOGUKBAN ÁLLT

Múlt évi 52. számunkban „Drága MÁV" címmel jelent meg olvasói levél, melyben a panaszos azt kifogásolta, hogy a MÁV 50%-os menetjegyet adott ki fiának és három diáktársának Budapest—Hegyeshalom útvonalra, majd arra hivatkozva, hogy tévedés történt, felszólították őket: fizessék ki a másik 50%-ot is.

A MÁV-tól az alábbi választ kapta olvasónk: A panaszból megállapítható, hogy a diákok Inter-Rail igazolványt vásároltak külföldi utazásukhoz. A vonatkozó díjszabás szerint az igazolvány mellé a jegykiadó vasút — jelen esetben a MÁV — vonalára 50%-os mérséklésű menetjegyet kell vásárolni. A fizetett összeg alapján a Bevételellenőrzési Igazgatóság a menetjegyek felülvizsgálatakor megállapította, hogy a jegykiadó pénztáros csak egyszeri útra számolta el az utazást. Ezért kérte fel a menetjegyet kiadó iroda az árkülönbözet utólagos megfizetését.

Egyébként a vasútnak nem belső szabályozás, hanem az Elnöki Tanács által aláírt Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) alapján van joga arra, hogy a tévesen megállapított menetdíjakat egyéves elévülési határidőn belül utólagosan követelje.

A pénztáros által elkövetett tévedésért szíves elnézésüket kérjük.

Borostyán Gyula
Személyfuvarozási
és díjszabási oszt. vez.

*

Olvasónk még azt a kérdést is feszegette, hogy — miután a MÁV hibázott — miért neki kell a pénzfeladáskor kiírótt postai díjat is fizetni. Erre sajnos nem tér ki a levél. (A szerk.)

A CZINEGE-FAL

— Segítség, befalaztak! — kiálthatnák már évek óta a Stollár Béla utca lakói. És ha kiáltják, ez semmi esetre sem klausztrofóbiás tünet a részükről, hanem a legridegebb, sőt a legszürkébb valóság.

A nagy, szürke fal idétlen idők óta ott húzódik az utca közepén, a Honvédelmi Minisztérium sarkánál. Elválasztva az utca lakóit egymástól kelet—Stollár Béla utcaiakra és nyugat—Stollár Béla utcaiakra.

A Kínai Fal értelme világos. Valamelyik gondos császár építtette, hogy megvédje birodalmát a tatár hordák betörésétől.

De a Stollár Béla utcát a történelem tanúsága szerint az utóbbi időben nem fenyegette tatár hordák támadása. Igaz, hogy az ő falukat nem is a kínai császár építette, hanem egy magyar. Czinege császár.

Egyébként — hál'istennek — a nagy döntögetések korát éljük. Lebontották a vasfüggönyt. Omladozik a berlini fal. A Czinege-fal, ahogy az utca lakói nevezik, még büszkén — és csúnyán — állja a történelem viharait.

Vajon miért?

Vajon meddig?

A Stollár Béla utca őslakói el-elrévedő szemmel nosztalgiáznak: volt idő, amikor az ablakon kinézve a Dunáig is elláttak...

(fogarasi)

FÜCSÖK ÉS BOGÁR

I. évfolyam — Budapest, 1899. augusztus 1. — 1. szám

PROSTITUÁLTAK LAPJA

IDŐSZAKONKÉNT MEGJELENŐ KÖZLÖNY

Egyes szám 10 krajcár

Ne tessék megijedni, nem azok indították, akik politikailag blamálták magukat. Ez az „igaziak" újságja — méghozzá 1899-ből.
Számíthatunk a felújítására?

(Beküldte Fodor István, jászjákóhalmi olvasónk)

— 40 ezer gumi óvszert. A készlet a számítások szerint hétezer pár egyévi szükségletét elégíti ki. A szuperbiztos hírben álló szállítmányt a brit

Nem lesz sok az élvezetből? Hiszen így majdnem minden második hónapra jut egy alkalom...

(A Mai Napban találta Kreisz József)

minden gyerekre. Növekednek a rokkantnyugdíjak és más szociális juttatások is. Mindezek ellenére kb. 39. millió ember fog élni a 4300 forintban megállapított létminimum alatt.

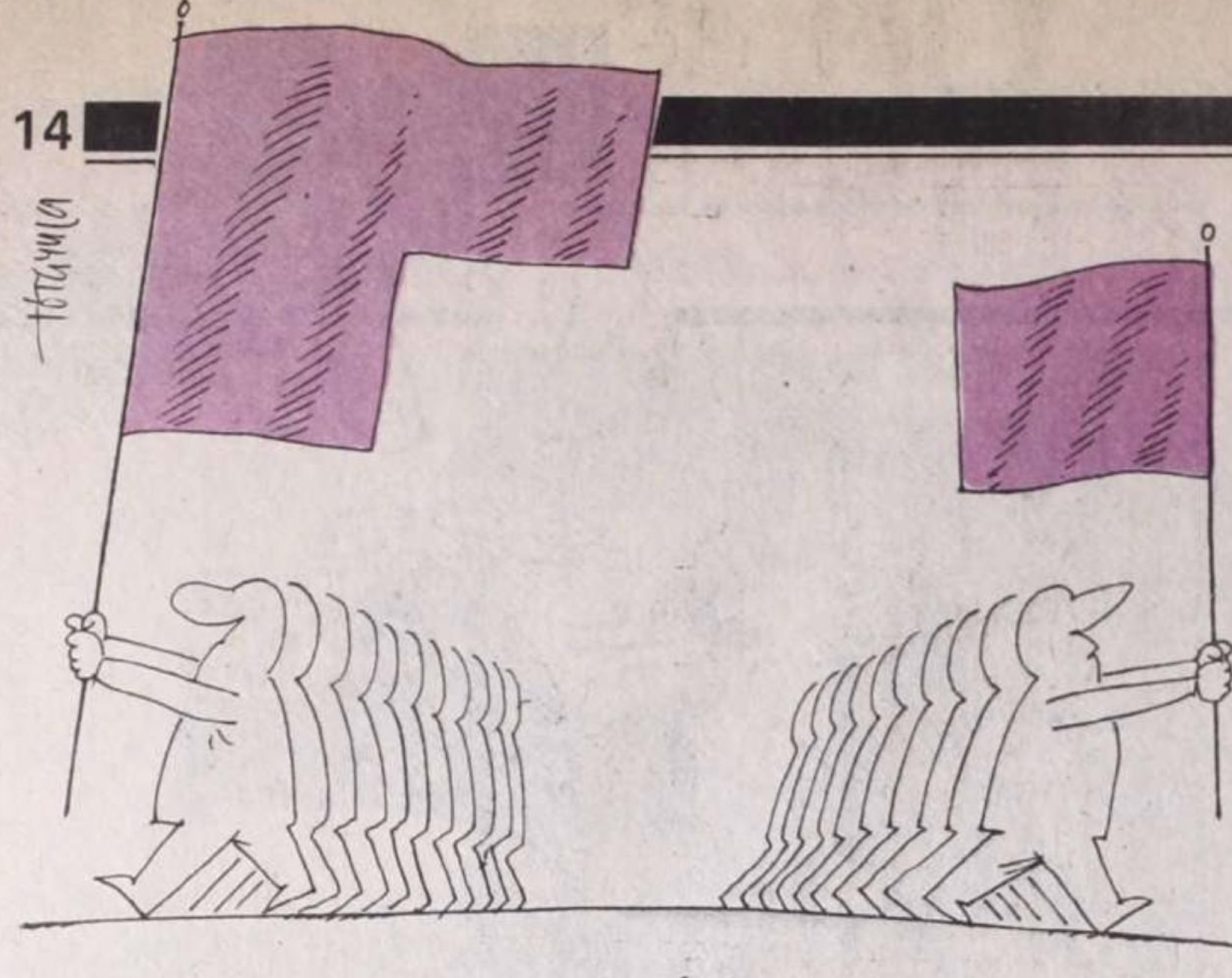
Rákosi Jenő még csak 30 millió magyarról álmodozott...

(A csehszlovákiai Új Szóban találták a kassai MTKI 3. b. osztályos tanulói)

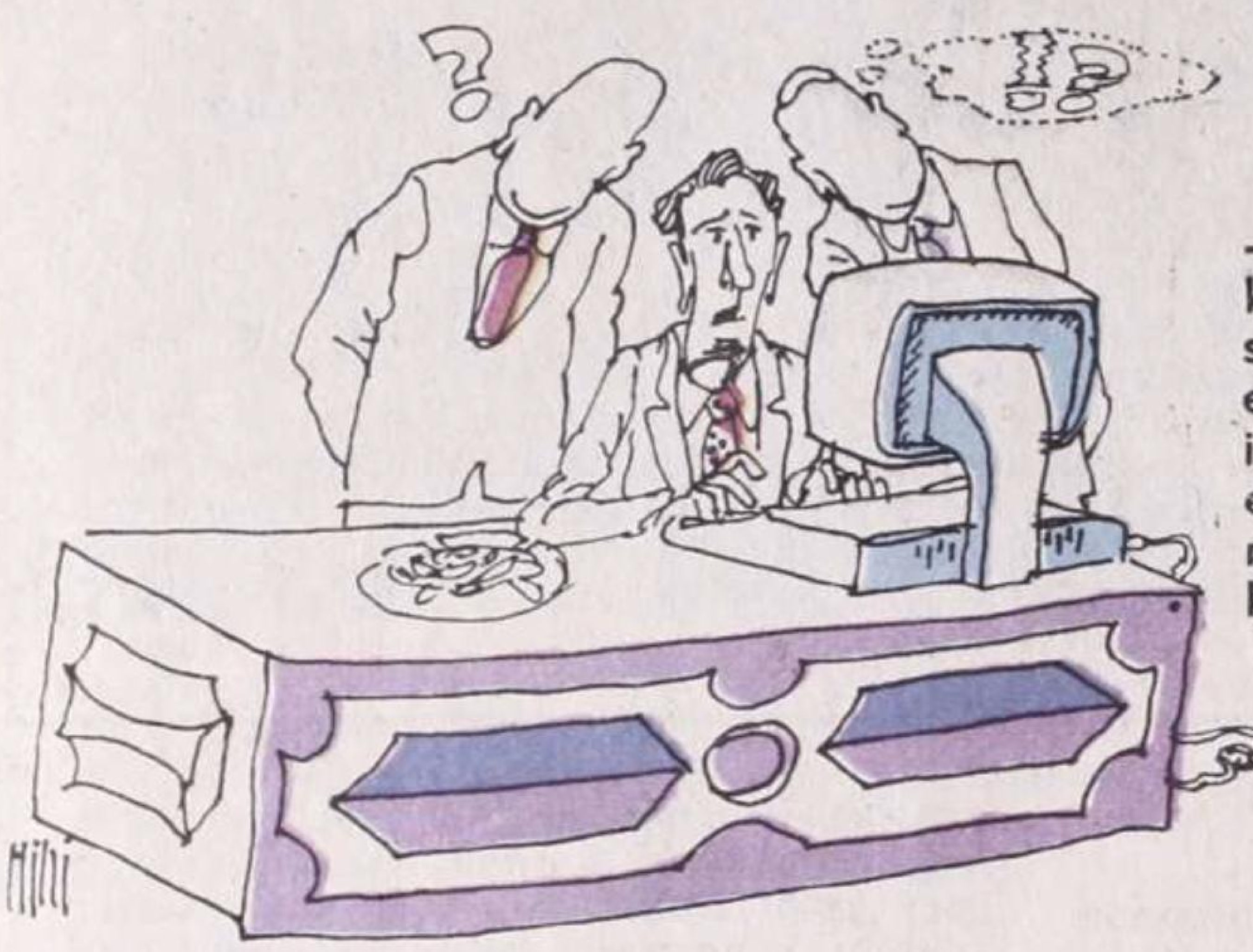
A falusi papok egy része legfeljebb csak írni tudott, olvasni alig-alig vagy sehogy sem. Sok kis falu papja ugyanolyan szegényesen élt, mint bármelyik jobbágy.

Volt, aki azt sem tudta elolvasni, amit maga írt!

(A hatodikos történelemkönyvben fedezte fel Simon András, debreceni olvasónk)

UTÓDPÁRT

– A komputer szerint egy ember is elég erre a munkakörre!

TRIBÜN

Jim Dickey, a Kansas Egyetem új kosárlabdaedzője.

– A csapat negyven éve nem nyert bajnokságot. Megmondtam a fiúknak: ha ez még egyszer előfordul, abban a pillanatban lemondok.

* * *

Diego Maradona esküvője óriási ünnepség volt Buenos Airesben. A roppant tolongás előre látható volt, így már eleve kevés újságírót invitáltak a nagy eseményre. Utóbb egyikük dühösen rontott Maradonának:

– Nem hívtál meg az esküvődre!

A csatár vállat vont:

– Miért, te meghívtál a tiedre?

* * *

Az Iowa Egyetem rögbicsapata 31-7-re kikapott az Illinoistól. A hazai szurkolókat természetesen heves dühkitörésekre ragadta a vereség.

– Mélységesen elítélem nézőink viselkedését – mondta meccs után Jim Walden, az Iowa edzője. – Csupa üres üveget dobtak be!

* * *

A Sacramento Kings csapata sem csillog. Jerry Reynolds, az edzőjük magába roskadt.

– Hívő ember vagyok – mondta –, mostanáig azt hittem, hogy az Úr büntetésül rója rám a vereségeket. Most már azonban úgy látom, hogy a világ összes többi Jerry Reynoldsának vétkeiért is nekem kell vezekelnem.

* * *

A Dallas Cowboys együttesének bajnoki szezonja egész gyalázatosra sikeredett. Tizenegy első mérkőzésükből tízet elvesztettek. A Floyd County Hesperian című lap jómájú szerkesztői az üggyel kapcsolatban egészen gonosz álhirdetést tettek közzé:

– Kérjük azt az anyát, aki a Texas Stadionban felejtette tizenegy apró fiúgyermekét, azonnal jöjjön értük. Már 14-0-ra vezetnek a Cowboys ellen.

(p. p.)

KIS FÉLREÉRTÉS

című rejtvényünk megfejtése:

– Kert még nincs, de van rá kilátás, hogy valamikor majd lesz.

300—300 forintot nyert:

Illó Józsefné, Sárszentmihály, Vöröshadsereg út 4., 8143.
Munkácsy Károly, Budapest, Éger u. 18., 1222.
Kerekes Albertné, Sándorfalva, Dózsa Gy. u. 66., 6762.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZÓFOGADÓ BETEG

– Most az egyszer kiragadtam a halál torkából – szólt az orvos a betegéhez. – Ezentúl a bornak még a színét sem láthatja!

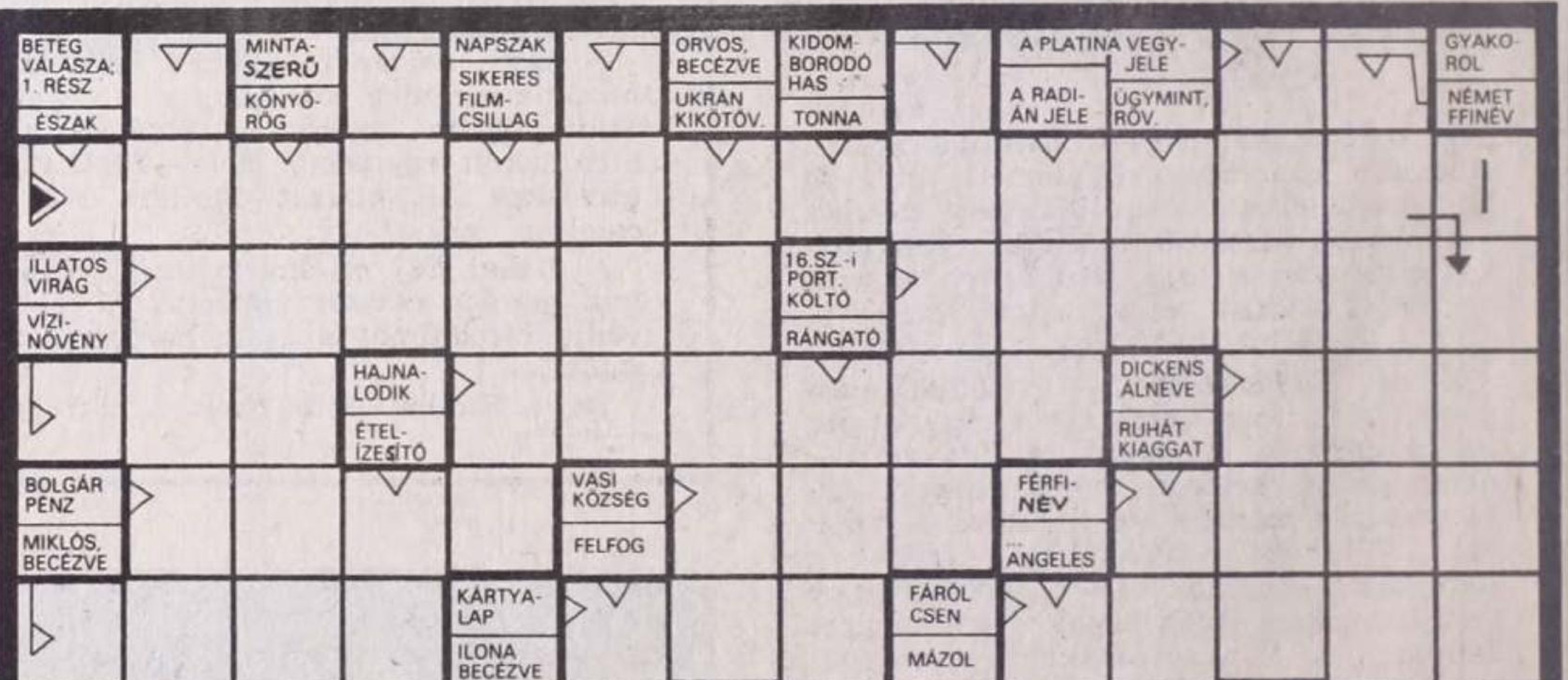
Másnap, mikor ismét felkereste a beteget, a páciens éppen a kulacsból kortyolgatott.

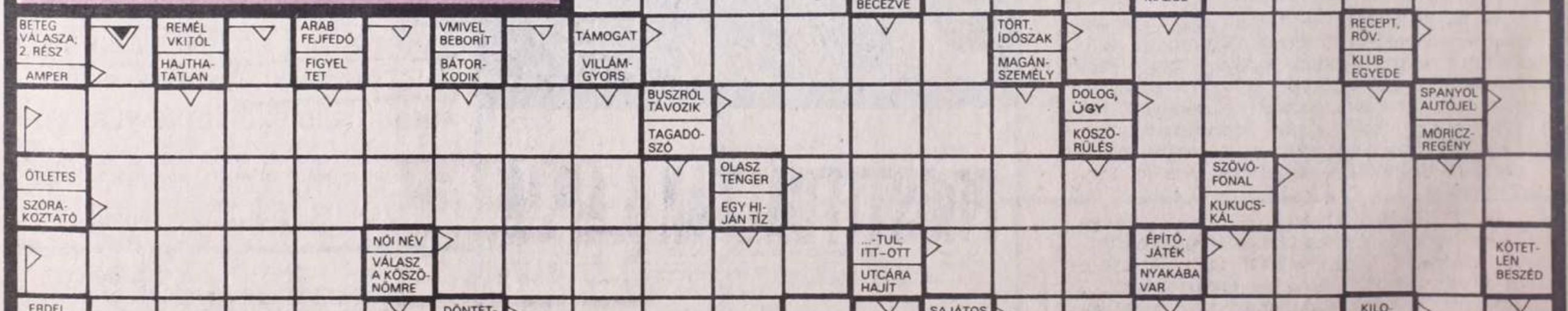
– Nem megmondtam, hogy a bornak még a színét sem láthatja?

A beteg válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon február 5-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

JELKÉPTELENSÉGEK

Megyek a Rákóczi úton és egy transzparensen ezt olvasom: Mickey és Miney az Úttörőáruházban. Hát itt tartunk: Hollywood kedvencei ellátogathattak a magyar gyerekekhez is. És nem is akárhová, egyenesen az Úttörőáruházba! Ahol nemrég még az imperialista játékállatkák helyén Moszkva kedvenceit árulták. Rangjelzéseket meg nyakkendőket.

Másik nagy áruházunk, a Corvin bejáratánál viszont egy irdatlan Denevérember fogadja a kedves vásárlót. A pesti Batman mérete — idősebb szemtanúk szerint — igencsak vetekszik a valamikori Sztálin szoboréval. A két kompozíció is hasonlít egymáshoz: hatalmas, erőt sugalló termet. Annak idején Sztálin egy egész birodalmat jelképezett, de hogy mit szimbolizál a Denevérember . . .?

Nincs mindig ekkora gondom a jelképekkel. Hallottam, hogy jeles reformpártunk vezetője nyugdíjba vonul, és így ezentúl az MSZP elnöki tisztének betöltéséért csupán jelképes összeget (egy-két forintot) fog felvenni. Hát azt hiszem, frappánsabban nem is válaszolhatott volna azoknak, akik őt a marxista eszmék elárulásával vádolták. Most láthatják, mennyire ragaszkodik a szocialista vívmányokhoz.

Merthogy a jelképes fizetés abszolút szocialista találmány, azt az utóbbi évtizedekben alaposan megtapasztalhatta a dolgozó magyar ember . . .

(Szurmai)

ALVILÁGJÁRÓK

Lukács Sándor, sepsiszentgyörgyi karikaturista rajza

– Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a tegnapi könnyítéseket holnap ne nehezítsük meg.

SKIZOFRÉNIA

Akik az országot tönkretették, hazaárulással vádolják azokat, akik nem tették tönkre.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 118-8411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

90.2308/05-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HU ISSN 0134—0611

FÜLÖP GYÖRGY RAJZAI